

בְּדִיקַת חֶמֶץ

בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם, אֲשֶׁר קִדְּשָׁנוּ
בְּמִצְוֹתָיו, וְצִוָּנוּ עַל בְּעוֹר חֶמֶץ.

כָּל חֲמִירָא וְחֲמִיעָה דְאַכָּא בְּרִשׁוֹתֵי דְלֹא חֲמִתָּה
וְדִלָּא בְּעִרְתָּהּ וְדִלָּא יִדְעָנָא לָהּ לְבָטֵל וְלִהְיוּ הַפְּקָר
כְּעַפְרָא דְאַרְעָא.

בְּעוֹר חֶמֶץ

כָּל חֲמִירָא וְחֲמִיעָה דְאַכָּא בְּרִשׁוֹתֵי דְחִזְתָּהּ וְדִלָּא
חִזְתָּהּ, דְחֲמִתָּהּ וְדִלָּא חֲמִתָּהּ, דְבְּעִרְתָּהּ וְדִלָּא בְּעִרְתָּהּ,
לְבָטֵל וְלִהְיוּ הַפְּקָר כְּעַפְרָא דְאַרְעָא.

עֲרוּב תַּבְּשִׁילִין

בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם, אֲשֶׁר קִדְּשָׁנוּ
בְּמִצְוֹתָיו, וְצִוָּנוּ עַל מִצְוֹת עֲרוּב.

בְּהִדִּין עֲרוּבָא יְהֵא שְׂרָא לָנָא לְאַפְוִי וְלְבִשׁוּלֵי
וְלְאַטְמוּנֵי וְלְאַדְלוּקֵי שְׂרָגָא וְלְתַקְנָא וְלְמַעְבַּד כָּל
צְרִיכָנָא, מִיּוֹמָא טָבָא לְשַׁבְּתָא [לָנוּ וְלְכָל יִשְׂרָאֵל
הַדְרִים בְּעִיר הַזֹּאת].

קִדְשׁ.
וְרַחֵץ.
כַּרְפֵּס.
יַחַץ.
מַגִּיד.
רַחֲצָה.
מוֹצֵיא מַצָּה.
מְרוֹר.
כוֹרֵךְ.
שְׁלַחַן עוֹרֵךְ.
צָפוֹן.
בְּרֵךְ.
הֵלֵל.
נִרְצָה.

קִדְשׁ

הֲנִי מוֹכֵן וּמְזוֹמֵן לְקַיֵּם מִצְוֹת כּוֹס רֵאשׁוֹנָה מֵאַרְבַּע
כוֹסוֹת לַיֵּשׁ יַחֲוֹד קוֹדֵשׁא בְּרִידָה הוּא וְשְׂכִינִיתִיהָ עַל
יָדֵי הַהוּא טְמִיר וְנִעְלָם בְּשֵׁם כָּל-יִשְׂרָאֵל.

(לשבת וַיְהִי עֶרֶב וַיְהִי בֹקֶר
יוֹם הַשְּׁשִׁי, וַיְכַלּוּ הַשָּׁמַיִם וְהָאָרֶץ וְכָל-צְבָאָם: וַיְכַל
אֱלֹהִים בַּיּוֹם הַשְּׁבִיעִי, מְלַאכְתּוֹ אֲשֶׁר עָשָׂה, וַיִּשְׁבַּת

ביום השביעי, מכל-מלאכתו אשר עשה: ויברך
אלהים את-יום השביעי, ויקדש אתו, כי בו שבת
מכל-מלאכתו, אשר-ברא אלהים לעשות:)

סברי מרנו ורבנו ורבותי:

ברוך אתה יי, אלהינו מלך העולם, בורא פרי הגפן:
ברוך אתה יי, אלהינו מלך העולם, אשר בחר בנו
מכל-עם, ורוממנו מכל-לשון, וקדשנו במצותיו,
ותתן-לנו יי אלהינו באהבה (לשבת שבתות למנוחה
ומועדים לשמחה, חגים וזמנים לששון את-יום
(לשבת השבת הזה ואת-יום) חג המצות הזה. זמן
חרותנו, (לשבת באהבה, (מקרא קדש, זכר ליציאת
מצרים. כי בנו בחרת ואותנו קדשת מכל-העמים.
(לשבת ושבת) ומועדי קדשך (לשבת באהבה
וברצון) בשמחה ובששון הנחלתנו: ברוך אתה יי,
מקדש (לשבת השבת) (וישראל והזמנים):

(כשחל יו"ט במוצאי שבת מוסיפים כאן ברכות
הבדלה.

ברוך אתה יי, אלהינו מלך העולם, בורא מאורי
האש:

ברוך אתה יי, אלהינו מלך העולם, המבדיל בין
קדש לחל בין אור לחשך, בין ישראל לעמים, בין
יום השביעי לששת ימי המעשה. בין קדשת שבת
לקדשת יום טוב הבדלת. ואת-יום השביעי מששת
ימי המעשה קדשת. הבדלת וקדשת את-עמך ישראל
בקדשתך. ברוך אתה יי, המבדיל בין קדש לקדש:)

בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ, אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם, שֶׁהַחַיִּינוּ וְקִיְמָנוּ
וְהַגִּיעָנוּ לְזֶמַן הַזֶּה:

וְרַחֵץ

קוֹדֵם אֲכִילַת הַכֶּרֶס מִבֵּיָאִים מִיָּם וְנוֹטְלִים יָדַיִם
בְּלִי
בְּרַכָּה

כְּרַפֵּס

מִטְבִּילִים כֶּרֶס בְּמִי-מֶלַח וּמְבַרְכִים

בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ, אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם, בּוֹרֵא פְּרִי
הָאָדָמָה:

יַחַץ

עוֹרֵךְ הַסֹּדֵר פּוֹרֵס אֶת הַמִּצָּה הָאֲמֻצְעִית שֶׁבַקְעָרָה
לְשָׁנֵי חֲלָקִים

מְגִיד

מַגְבִּיהִים אֶת הַקְעָרָה וּמִתְחִילִים בְּאֲמִירַת הַהַגְדָּה

הָאֵל לַחֲמָא עֲנִיָּא דִּי אֶכְלוּ אֲבָהֶתְנָא בְּאַרְעָא דְמִצְרַיִם.
כָּל דְכָפִין יִיתִי וַיִּכּוֹל, כָּל דְצָרִיךְ יִיתִי וַיִּפְסַח. הַשְׁתָּא
הָכָא, לְשָׁנָה הַבָּאָה בְּאַרְעָא דְיִשְׂרָאֵל. הַשְׁתָּא עֲבָדִי,

לְשָׁנָה הַבָּאָה בְּיַי חוֹרִין:

מַה נִּשְׁתַּנָּה הַלַּיְלָה הַזֶּה מִכָּל הַלַּיְלוֹת?

שֶׁבְּכָל הַלַּיְלוֹת אָנוּ אוֹכְלִין חֵמֶץ וּמֶצֶה. הַלַּיְלָה הַזֶּה כָּלוּ מֶצֶה:

שֶׁבְּכָל הַלַּיְלוֹת אָנוּ אוֹכְלִין שְׂאֵר יִרְקוֹת הַלַּיְלָה הַזֶּה מָרוֹר:

שֶׁבְּכָל הַלַּיְלוֹת אֵין אָנוּ מִטְבִּילִין אֶפְיֵלוּ פַּעַם אַחַת. הַלַּיְלָה הַזֶּה שְׁתֵּי פְעָמִים:

שֶׁבְּכָל הַלַּיְלוֹת אָנוּ אוֹכְלִין בֵּין יוֹשְׁבֵין וּבֵין מְסֻבִּין. הַלַּיְלָה הַזֶּה כָּלָנוּ מְסֻבִּין:

עֲבָדִים הָיִינוּ לְפָרְעָה בְּמִצְרַיִם. וַיּוֹצִיאֵנוּ יי אֱלֹהֵינוּ מִשָּׁם, בְּיַד חֲזָקָה וּבְזִרוּעַ נְטוּיָה, וְאֵלוּ לֹא הוֹצִיא הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא אֶת-אֲבוֹתֵינוּ מִמִּצְרַיִם, הֲרִי אָנוּ וּבְנֵינוּ וּבְנֵי בְנֵינוּ, מִשְׁעֲבָדִים הָיִינוּ לְפָרְעָה בְּמִצְרַיִם. וְאֶפְיֵלוּ כָּלָנוּ חֲכָמִים, כָּלָנוּ נְבוֹנִים, כָּלָנוּ זְקֵנִים, כָּלָנוּ יוֹדְעִים אֶת-הַתּוֹרָה, מְצוּה עָלֵינוּ לְסַפֵּר בִּיצִיאַת מִצְרַיִם. וְכָל הַמְּרַבֵּה לְסַפֵּר בִּיצִיאַת מִצְרַיִם, הֲרִי זֶה מְשֻׁבָּח:

מַעֲשֵׂה בְּרַבִּי אֱלִיעֶזֶר, וְרַבִּי יְהוֹשֻׁעַ, וְרַבִּי אֶלְעָזָר בֶּן-עֲזַרְיָה, וְרַבִּי עֲקִיבָא, וְרַבִּי טַרְפוֹן, שֶׁהָיוּ מְסֻבִּין בְּבֵנֵי-בֵרֶק, וְהָיוּ מְסַפְּרִים בִּיצִיאַת מִצְרַיִם, כָּל-אוֹתוֹ הַלַּיְלָה, עַד שֶׁבָּאוּ תַלְמִידֵיהֶם וְאָמְרוּ לָהֶם: רַבּוֹתֵינוּ, הִגִּיעַ זְמַן קְרִיאַת שְׁמַע, שֶׁל שַׁחֲרִית:

אָמַר רַבִּי אֶלְעָזָר בֶּן-עֲזַרְיָה. הֲרִי אָנִי כָּבוֹן שְׁבָעִים

שְׁנָה, וְלֹא זָכִיתִי, שֶׁתֹּאמֶר יְצִיאַת מִצְרַיִם בְּלֵילוֹת. עַד
שֶׁדָּרְשָׁה בֶן זֹמָא. שֶׁנֶּאמַר: לְמַעַן תִּזְכֹּר, אֶת יוֹם
צֵאתְךָ מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם, כָּל יְמֵי חַיֶּיךָ. יְמֵי חַיֶּיךָ הַיְמִיּוֹם.
כָּל יְמֵי חַיֶּיךָ הַלֵּילוֹת. וְחֻכְמִים אוֹמְרִים: יְמֵי חַיֶּיךָ
הָעוֹלָם הַזֶּה. כָּל יְמֵי חַיֶּיךָ לְהֵבִיא לִימוֹת הַמְּשִׁיחַ:

בְּרוּךְ הַמְּקוֹם. בְּרוּךְ הוּא. בְּרוּךְ שֶׁנָּתַן תּוֹרָה לְעַמּוֹ
יִשְׂרָאֵל. בְּרוּךְ הוּא כְּנֶגֶד אַרְבָּעָה בְּנֵי דְבָרָה תּוֹרָה.
אֶחָד חָכָם, וְאֶחָד רָשָׁע, וְאֶחָד תָּם, וְאֶחָד שְׂאִינוֹ יוֹדֵעַ
לְשֵׁאוֹל:

חָכָם - מָה הוּא אוֹמֵר? מָה הָעֵדוּת וְהַחֻקִּים
וְהַמְּשִׁפְטִים, אֲשֶׁר צִוָּה יי אֱלֹהֵינוּ אֶתְכֶם? וְאֵף אֶתָּה
אָמַר-לוֹ כְּהִלְכוֹת הַפְּסֻחַ: אֵין מִפְּטִירִין אַחַר הַפְּסֻחַ
אֲפִיקוֹמֵן:

רָשָׁע מָה הוּא אוֹמֵר? מָה הָעֵבֶדָה הַזֹּאת לָכֶם? לָכֶם
וְלֹא לוֹ. וְלִפִּי שֶׁהוֹצִיא אֶת-עַצְמוֹ מִן הַכָּלָל, כְּפָר
בְּעֵקֶר. וְאֵף אֶתָּה הִקְהֵה אֶת-שִׁנְיוֹ, וְאָמַר-לוֹ: בְּעֵבוֹר
זֶה, עָשָׂה יי לִי, בְּצֵאתִי מִמִּצְרַיִם, לִי וְלֹא-לוֹ. אֲלוֹ
הָיָה שֵׁם, לֹא הָיָה נִגְאָל:

תָּם מָה הוּא אוֹמֵר? מָה זֹאת? וְאָמַרְתָּ אֵלָיו: בְּחֹזֶק יָד
הוֹצִיאָנוּ יי מִמִּצְרַיִם מִבֵּית עֲבָדִים:

וְשֵׂאִינוֹ יוֹדֵעַ לְשֵׁאוֹל, אֶת פְּתַח לוֹ. שֶׁנֶּאמַר: וְהִגַּדְתָּ
לְבִנְךָ, בַּיּוֹם הַהוּא לֵאמֹר: בְּעֵבוֹר זֶה עָשָׂה יי לִי,
בְּצֵאתִי מִמִּצְרַיִם:

יכול מראש חדש, תלמוד לומר ביום ההוא. אי ביום
ההוא. יכול מבעוד יום. תלמוד לומר. בעבור זה.
בעבור זה לא אמרתי, אלא בשעה שיש מצה ומרור
מנחים לפניך:

מתחלה עובדי עבודה זרה היו אבותינו. ועכשו
קרבתנו המקום לעבודתו. שנאמר: ויאמר יהושע
אל-כל-העם. כה אמר יי אלהי ישראל, בעבר הנחר
ישבו אבותיכם מעולם, תרח אבי אברהם ואבי
נחור. ויעבדו אלהים אחרים: ואקח את-אביכם
את-אברהם מעבר הנחר, ואולד אותו בכל-ארץ
כנען. וארבה את-זרעו, ואתן לו את-יצחק: ואתן
ליצחק את-יעקב ואת-עשו. ואתן לעשו את-הר
שעיר, לרשת
ויעקב ובניו ירדו מצרים:

ברוך שומר הבטחתו לישראל. ברוך הוא. שהקדוש
ברוך הוא חשב את-הקץ, לעשות כמה שאמר
לאברהם אבינו בבית בין הבתרים, שנאמר: ויאמר
לאברהם ידע תדע, כי-גר יהיה זרעך, בארץ לא להם,
ועבדום וענו אתם ארבע מאות שנה: וגם את-הגוי
אשר יעבדו דן אנכי. ואחרי כן יצאו, ברכש גדול:

מכסים את המצות ומגביהים את הכוס

והיא שעמדה לאבותינו ולנו. שלא אחד בלבד, עמד
עלינו לכולתנו. אלא שבכל דור ודור, עומדים עלינו

לְכַלּוֹתֵנוּ. וְהִקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא מְצִילֵנוּ מִיָּדָם:

צֵא וּלְמַד, מִה בִּקֵּשׁ לְבֶן הָאֲרָמִי לַעֲשׂוֹת לְיַעֲקֹב אָבִינוּ. שְׁפָרְעָה לֹא גָזַר אֱלֹהֵי הַזְּכָרִים, וְלָבֶן בִּקֵּשׁ לַעֲקֹר אֶת-הַכֹּל, שֶׁנֶּאֱמַר: אֲרָמִי אֲבֹד אָבִי, וַיֵּרֶד מִצְרַיִם, וַיִּגַר שָׁם בְּמֵתֵי מֵעֵט. וַיְהִי שֵׁם לְגוֹי גָדוֹל, עַצוּם וְרַב:

וַיֵּרֶד מִצְרַיִם, אָנוּס עַל פִּי הַדְּבָר. וַיִּגַר שָׁם. מִלְּמַד שֶׁלֹּא יָרַד יַעֲקֹב אָבִינוּ לְהִשְׁתַּקֵּעַ בְּמִצְרַיִם, אֱלֹהֵי לְגוֹר שָׁם, שֶׁנֶּאֱמַר: וַיֹּאמְרוּ אֶל-פְּרַעֲהוּ, לְגוֹר בְּאֶרֶץ בְּאֵנוּ, כִּי אֵין מְרַעָה לְצֹאן אֲשֶׁר לַעֲבָדֶיךָ, כִּי כִבֵּד הָרַעֵב בְּאֶרֶץ כְּנַעַן. וְעַתָּה, יִשְׁבוּ-נָא עֲבָדֶיךָ בְּאֶרֶץ גִּשׁוֹן:

בְּמֵתֵי מֵעֵט. כִּמָּה שֶׁנֶּאֱמַר: בְּשִׁבְעִים נֶפֶשׁ, יָרְדוּ אֲבֹתֶיךָ מִצְרַיִם. וְעַתָּה, שְׂמַד יי אֱלֹהֶיךָ, כְּכֹכְבֵי הַשָּׁמַיִם לְרַב.

וַיְהִי שֵׁם לְגוֹי. מִלְּמַד שֶׁהָיוּ יִשְׂרָאֵל מְצִינִים שָׁם:

גָּדוֹל עַצוּם, כִּמָּה שֶׁנֶּאֱמַר: וּבְנֵי יִשְׂרָאֵל, פָּרוּ וַיִּשְׂרְצוּ, וַיִּרְבּוּ וַיַּעֲצֻמוּ, בְּמֵאֵד מְאֹד, וַתִּמְלֵא הָאָרֶץ אֹתָם:

וְרַב. כִּמָּה שֶׁנֶּאֱמַר: רַבְּבָה כְּצֶמַח הַשָּׂדֶה נִתְתִּיךָ, וַתִּרְבֵּי, וַתִּגְדְּלִי, וַתִּבְאֵי בְעֵדֵי עֲדָיִים: שְׂדֵים נִכְנוּ, וַיִּשְׁעֲרֶךְ צֶמַח, וְאֵת עֵרֶם וְעָרִיָּה:

וַאֲעֵבֶר עָלֶיךָ וְאַרְאֶךָ מִתְּבוֹסֶסֶת בְּדַמְיֶךָ וְאֵמַר לְךָ:

בְּדַמִּיךָ חַיִּי וְאִמַּר לְךָ בְּדַמִּיךָ חַיִּי.

וַיִּרְעוּ אֶתְנֹו הַמִּצְרִים וַיַּעֲנוּנוּ. וַיִּתְּנוּ עָלֵינוּ עֲבָדָה
קָשָׁה: וַיִּרְעוּ אֶתְנֹו הַמִּצְרִים. כָּמָה שֶׁנֶּאֱמַר: הִבֵּה
נִתְחַכְמָה לוֹ. פֶּן-יִרְבֶּה, וְהָיָה כִּי-תִקְרָאנָה מִלְחָמָה,
וְנוֹסֵף - גַּם הוּא עַל-שְׂנְאֵינוּ, וְנִלְחַם-בָּנוּ וְעָלָה
מִן-הָאָרֶץ:

וַיַּעֲנוּנוּ. כָּמָה שֶׁנֶּאֱמַר: וַיִּשְׁיִמוּ עָלָיו שָׂרֵי מִסִּים, לְמַעַן
עַנּוֹתוֹ בְּסִבְלָתָם: וַיִּבֶן עָרֵי מִסְכָּנוֹת לַפְּרָעָה, אֶת-פְּתֹם
וְאֶת-רַעְמִסִּס: וַיִּתְּנוּ עָלֵינוּ עֲבָדָה קָשָׁה. כָּמָה שֶׁנֶּאֱמַר:
וַיַּעֲבֹדוּ מִצְרַיִם אֶת-בְּנֵי יִשְׂרָאֵל בְּפָרֶךְ:

וַנִּצְעַק אֶל-יְיָ אֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ, וַיִּשְׁמַע יְיָ אֶת-קִלְנוּ,
וַיִּרְא אֶת-עֲנִינוּ, וְאֶת-עֲמָלְנוּ, וְאֵת לַחֲצֵנוּ: וַנִּצְעַק
אֶל-יְיָ אֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ, כָּמָה שֶׁנֶּאֱמַר: וַיְהִי בַיָּמִים
הָרַבִּים הֵהֵם, וַיָּמָת מֶלֶךְ מִצְרַיִם, וַיֵּאָנְחוּ בְנֵי-יִשְׂרָאֵל
מִן-הָעֲבָדָה וַיִּזְעָקוּ. וַתַּעַל שׁוֹעַתָם אֶל-הָאֱלֹהִים
מִן-הָעֲבָדָה:

וַיִּשְׁמַע יְיָ אֶת-קִלְנוּ. כָּמָה שֶׁנֶּאֱמַר: וַיִּשְׁמַע אֱלֹהִים
אֶת-נַאֲקָתָם, וַיִּזְכֹּר אֱלֹהִים אֶת-בְּרִיתוֹ, אֶת-אֲבֹרָהֶם,
אֶת-יִצְחָק, וְאֶת יַעֲקֹב:

וַיִּרְא אֶת-עֲנִינוּ: זֹו פְּרִישׁוֹת דָּרָךְ אָרֶץ. כָּמָה שֶׁנֶּאֱמַר:
וַיִּרְא אֱלֹהִים אֶת-בְּנֵי יִשְׂרָאֵל. וַיַּדַּע אֱלֹהִים:

וְאֶת-עֲמָלְנוּ. אֵלוֹ הַבָּנִים. כָּמָה שֶׁנֶּאֱמַר: כָּל-הַבֶּן הַיְלֹוֹד

היארה תשליכהו, וכל-הבת תחיון:

ונאת לחצנו. זה הדחק. כמה שנאמר: וגם-ראיתי
את-הלחץ, אשר מצרים לחצים אתם:

ויוצאנו יי ממצרים, ביד חזקה, ובזרע- נטויה,
ובמרא גדול ובאתות ובמופתים:

ויוצאנו יי ממצרים. לא על-ידי מלאך, ולא על-ידי
שרף. ולא על-ידי שליח. אלא הקדוש ברוך הוא
בכבודו ובעצמו. שנאמר: ועברתי בארץ מצרים
בלילה הזה, והפיתי כל-בכור בארץ מצרים, מאדם
נעד בהמה, ובכל-אלהי מצרים אעשה שפטים אני
יי:

ועברתי בארץ-מצרים בלילה הזה, אני ולא מלאך.
והפיתי כל בכור בארץ-מצרים. אני ולא שרף.
ובכל-אלהי מצרים אעשה שפטים, אני ולא השליח.
אני יי. אני הוא ולא אחר:

ביד חזקה. זו הדבר. כמה שנאמר: הנה יד-יי הויה,
במקנך אשר בשדה, בסוסים בחמרים בגמלים,
בבקר ובצאן, דבר כבד מאד:

ובזרע נטויה. זו החרב. כמה שנאמר: וחרבו שלופה
בידו, נטויה על-ירושלים:

ובמורא גדול, זה גלוי שכינה. כמה שנאמר: או

הַנִּסָּה אֱלֹהִים, לְבוֹא לְקַחַת לוֹ גּוֹי מִקְרֵב גּוֹי, בְּמִסַּת
בְּאֵתוֹת
וּבְמוֹפְתִים וּבְמִלְחָמָה, וּבְיַד חֲזָקָה וּבְזֵרוּעַ נְטוּיָה,
וּבְמוֹרָאִים גְּדֹלִים. כָּכֹל אֲשֶׁר-עָשָׂה לָכֶם יְיָ אֱלֹהֵיכֶם
בְּמִצְרַיִם, לְעֵינֶיךָ:

וּבְאֵתוֹת. זֶה הַמִּטָּה, כְּמָה שֶׁנֶּאֱמַר: וְאֵת הַמִּטָּה הַזֶּה
תִּקַּח בְּיָדְךָ. אֲשֶׁר תַּעֲשֶׂה-בּוֹ אֶת-הָאֵתוֹת:

וּבְמוֹפְתִים. זֶה הַדָּם. כְּמָה שֶׁנֶּאֱמַר: וְנָתַתִּי מוֹפְתִים,
בְּשָׁמַיִם וּבָאָרֶץ

נוהגים להטיף מעט מן הכוס בעת אמירת דם ואש,
וגם באמירת דם צפרדע, וכו', וגם באמירת דצ"ך
עד"ש וכו'

דָּם. וְאֵשׁ. וְתִמְרוֹת עֶשֶׂן:

דָּבָר אַחֵר. בְּיַד חֲזָקָה שְׁתִּים. וּבְזֵרוּעַ נְטוּיָה שְׁתִּים.
וּבְמוֹרָא גְּדוֹל שְׁתִּים. וּבְאֵתוֹת שְׁתִּים. וּבְמוֹפְתִים
שְׁתִּים: אֵלוֹ עֶשֶׂר מִכּוֹת שֶׁהֵבִיא הַקָּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא
עַל-הַמִּצְרַיִם בְּמִצְרַיִם, וְאֵלוֹ הֵן:

דָּם. צְפִרְדַּע. כְּנִים. עָרוֹב. דָּבָר. שְׁחִין. בָּרָד.
אַרְבֶּה. חֲשָׁךְ. מַכַּת בְּכוֹרוֹת:

רַבִּי יְהוּדָה הָיָה נוֹתֵן בָּהֶם סְמָנִים:

דְּצִי"ךְ עַד־י"ש בְּאַחֲ"ב:

רבי יוסי הגלילי אומר: מנין אתה אומר, שְׁלָקוּ
הַמְצָרִים בְּמִצְרַיִם עֶשֶׂר מִכּוֹת, וְעַל הַיָּם, לָקוּ חֲמִשִּׁים
מִכּוֹת? בְּמִצְרַיִם מָה הוּא אֹמֵר: וַיֹּאמְרוּ הַחֲרָטָמִים
אֶל-פְּרָעָה, אֶצְבַּע אֱלֹהִים הוּא. וְעַל הַיָּם מָה הוּא
אֹמֵר? וַיֵּרָא יִשְׂרָאֵל אֶת-הַיָּד הַגְּדֹלָה, אֲשֶׁר עָשָׂה יְיָ
בְּמִצְרַיִם, וַיִּירָאוּ הָעָם אֶת-יְיָ. וַיֹּאמְרֵנוּ בְּיָי, וּבְמִשְׁחָה
עֲבָדוּ. כִּמָּה לָקוּ בְּאֶצְבָּע, עֶשֶׂר מִכּוֹת: אָמור מֵעַתָּה,
בְּמִצְרַיִם לָקוּ עֶשֶׂר מִכּוֹת, וְעַל-הַיָּם, לָקוּ חֲמִשִּׁים
מִכּוֹת:

רבי אליעזר אומר: מנין שְׁכַל-מִכָּה וּמִכָּה, שֶׁהֵבִיא
הַקָּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא עַל הַמְצָרִים בְּמִצְרַיִם, הִיָּתָה שֶׁל
אַרְבַּע מִכּוֹת? שֶׁנֶּאֱמַר: יִשְׁלַח-בָּם חֲרוֹן אַפּוֹ, עֲבָרָה
וְזַעַם וְצָרָה. מִשְׁלַחַת מְלֹאכֵי רָעִים. עֲבָרָה אַחַת. וְזַעַם
שְׁתֵּי. וְצָרָה שְׁלֹשׁ. מִשְׁלַחַת מְלֹאכֵי רָעִים אַרְבַּע:
אָמור מֵעַתָּה, בְּמִצְרַיִם לָקוּ אַרְבָּעִים מִכּוֹת, וְעַל הַיָּם
לָקוּ מֵאַתְנַיִם מִכּוֹת:

רבי עקיבא אומר: מנין שְׁכַל-מִכָּה וּמִכָּה, שֶׁהֵבִיא
הַקָּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא עַל הַמְצָרִים בְּמִצְרַיִם, הִיָּתָה שֶׁל
חֲמִשׁ מִכּוֹת? שֶׁנֶּאֱמַר: יִשְׁלַח-בָּם חֲרוֹן אַפּוֹ, עֲבָרָה
וְזַעַם וְצָרָה. מִשְׁלַחַת מְלֹאכֵי רָעִים. חֲרוֹן אַפּוֹ אַחַת.
עֲבָרָה שְׁתֵּי. וְזַעַם שְׁלֹשׁ. וְצָרָה אַרְבַּע. מִשְׁלַחַת
מְלֹאכֵי רָעִים חֲמִשׁ: אָמור מֵעַתָּה, בְּמִצְרַיִם לָקוּ
חֲמִשִּׁים מִכּוֹת, וְעַל הַיָּם לָקוּ חֲמִשִּׁים וּמֵאַתְנַיִם מִכּוֹת:

כִּמָּה מַעֲלוֹת טוֹבוֹת לַמָּקוֹם עָלֵינוּ:

אֱלֹהֵי הוֹצִיאֵנוּ מִמִּצְרַיִם,
וְלֹא עָשָׂה בָּהֶם שְׂפָטִים,
דַּיֵּנוּ:

אֱלֹהֵי עָשָׂה בָּהֶם שְׂפָטִים,
וְלֹא עָשָׂה בְּאֱלֹהֵיהֶם,
דַּיֵּנוּ:

אֱלֹהֵי עָשָׂה בְּאֱלֹהֵיהֶם,
וְלֹא הָרַג אֶת-בְּכוֹרֵיהֶם,
דַּיֵּנוּ:

אֱלֹהֵי הָרַג אֶת-בְּכוֹרֵיהֶם,
וְלֹא נָתַן לָנוּ אֶת-מְמוֹנָם,
דַּיֵּנוּ:

אֱלֹהֵי נָתַן לָנוּ אֶת-מְמוֹנָם,
וְלֹא קָרַע לָנוּ אֶת-הַיָּם,
דַּיֵּנוּ:

אֱלֹהֵי קָרַע לָנוּ אֶת-הַיָּם,
וְלֹא הֶעֱבִירָנוּ בְּתוֹכוֹ בְּחַרְבָּה,
דַּיֵּנוּ:

אֱלֹהֵי הֶעֱבִירָנוּ בְּתוֹכוֹ בְּחַרְבָּה,
וְלֹא שָׁקַע צָרֵינוּ בְּתוֹכוֹ,
דַּיֵּנוּ:

אֱלֹהֵי שָׁקַע צָרֵינוּ בְּתוֹכוֹ,
וְלֹא סִפַּק צָרָכֵנוּ בַּמִּדְבָּר אַרְבָּעִים שָׁנָה,
דַּיֵּנוּ:

אֱלֹהֵי סִפַּק צָרָכֵנוּ בַּמִּדְבָּר אַרְבָּעִים שָׁנָה,
וְלֹא הֶאֱכִילָנוּ אֶת-הַמָּן,
דַּיֵּנוּ:

אלו האכילנו את-המון,
ולא נתן לנו את-השבת,
דינו:

אלו נתן לנו את-השבת,
ולא קרבנו לפני הר סיני,
דינו:

אלו קרבנו לפני הר סיני,
ולא נתן לנו את-התורה,
דינו:

אלו נתן לנו את-התורה,
ולא הכניסנו לארץ ישראל,
דינו:

אלו הכניסנו לארץ ישראל,
ולא בנה לנו את-בית הבחירה,
דינו:

על אחת כמה וכמה טובה כפולה ומכפלת למקום
עלינו:

שהוציאנו ממצרים,
ועשה בהם שפטים,
ועשה באלהיהם,
והרג את-בכוריהם,
ונתן לנו את-ממונם,
וקרע לנו את-הים,
והעבירנו בתוכו בחרבה,
ושקע צרינו בתוכו,
וספק צרכנו במדבר ארבעים שנה,
והאכילנו את-המון,

וְנָתַן לָנוּ אֶת־הַשַּׁבָּת,
וְקִרְבָּנוּ לְפָנֵי הַר סִינַי,
וְנָתַן לָנוּ אֶת־הַתּוֹרָה,
וְהַכְּנִיסָנוּ לְאֶרֶץ יִשְׂרָאֵל,
וּבָנָה לָנוּ אֶת־בַּיִת הַבְּחִירָה,
לְכַפֵּר עַל־כָּל־עֲוֹנוֹתֵינוּ.

רַבֵּן גַּמְלִיאֵל הָיָה אוֹמֵר: כָּל שְׂלֵא אָמַר שְׁלֵשָׁה דְבָרִים
אֵלוּ בַּפֶּסַח, לֹא יֵצֵא יָדֵי חוּבָתוֹ, וְאֵלוּ הֵן:

פֶּסַח. מִצָּה וּמְרוֹר:

פֶּסַח שֶׁהָיוּ אֲבוֹתֵינוּ אוֹכְלִים, בְּזִמְן שְׁבִית הַמִּקְדָּשׁ
הָיָה
קָיָם, עַל שׁוּם מָה? עַל שׁוּם שֶׁפֶּסַח הַקָּדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא,
עַל בְּתֵי אֲבוֹתֵינוּ בְּמִצְרַיִם, שֶׁנֶּאֱמַר: וְאִמְרַתֶּם זָבַח
פֶּסַח הוּא לִּי, אֲשֶׁר פֶּסַח־עַל בְּתֵי בְּנֵי יִשְׂרָאֵל
בְּמִצְרַיִם, בְּנִגְפוֹ אֶת־מִצְרַיִם וְאֶת־בְּתֵינוּ הֲצִיל, וַיִּקַּד
הָעַם וַיִּשְׁתַּחֲוּוּ.

יגביה המצה ויאמר

מִצָּה זוֹ שֶׁאָנוּ אוֹכְלִים, עַל שׁוּם מָה? עַל שׁוּם שְׂלֵא
הַסִּפִּיק בְּצֶקֶם שֶׁל אֲבוֹתֵינוּ לְהַחֲמִיץ, עַד שֶׁנִּגְלָה
עֲלֵיהֶם מֶלֶךְ מַלְכֵי הַמְּלָכִים, הַקָּדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא,
וַיִּגְאֹלֵם, שֶׁנֶּאֱמַר: וַיֹּאפּוּ אֶת־הַבֶּצֶק, אֲשֶׁר הוֹצִיאוּ
מִמִּצְרַיִם, עֲגַת מִצּוֹת, כִּי לֹא חָמֵץ: כִּי גִרְשׁוּ מִמִּצְרַיִם,
וְלֹא יָכְלוּ לְהַתְמַהֵמָה, וְגַם צָדָה לֹא עָשׂוּ לָהֶם.

יגביה המרור ויאמר

מְרֹר־זֶה שְׁאָנֹנוּ אוֹכְלִים, עַל שׁוֹם מָה? עַל שׁוֹם שְׁמֵרוֹ הַמְצָרִים אֶת-חַיֵּי אֲבוֹתֵינוּ בְּמִצְרִים, שְׁנֹאֲמַר: וַיִּמְרְרוּ אֶת-חַיֵּיהֶם בַּעֲבֹדָה קָשָׁה, בְּחָמֵר וּבְלִבְנִים, וּבְכָל-עֲבֹדָה בַּשָּׂדֶה: אֵת כָּל-עֲבָדְתֶם, אֲשֶׁר עָבְדוּ בָהֶם בְּפָרֶד.

בְּכָל-דֹּר וְדֹר חָיָב אָדָם לִרְאוֹת אֶת-עֲצָמוֹ, כְּאִלּוּ הוּא יֵצֵא מִמִּצְרַיִם, שְׁנֹאֲמַר: וְהִגַּדְתָּ לְבְנֶךָ בַּיּוֹם הַהוּא לֵאמֹר: בַּעֲבוּר זֶה עָשָׂה יְיָ לִי, בְּצֵאתִי מִמִּצְרַיִם. לֹא אֶת-אֲבוֹתֵינוּ בְּלִבָּד, גָּאֵל הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא, אֶלָּא אִף אוֹתָנוּ גָּאֵל עִמָּהֶם, שְׁנֹאֲמַר: וְאוֹתָנוּ הוֹצִיא מִשָּׁם, לְמַעַן הָבִיא אֹתָנוּ, לְתֵת לָנוּ אֶת-הָאָרֶץ אֲשֶׁר נִשְׁבַּע לְאַבְרָהָם.

יגביה הכוס, יכסה המצות ויאמר

לְפִיכֶן אֲנַחֲנוּ חַיִּבִים לְהוֹדוֹת, לְהַלֵּל, לְשַׁבַּח, לְפָאֵר, לְרוֹמֵם, לְהַדָּר, לְבָרֵךְ, לְעַלָּה וּלְקַלֵּס, לְמִי שֶׁעָשָׂה לְאַבְרָהָם וְלָנוּ אֶת-כָּל-הַנִּסִּים הָאֵלֶּה. הוֹצִיאָנוּ מֵעֲבָדוֹת לְחֵרוֹת, מִיָּגוֹן לְשִׂמְחָה, וּמֵאֵבֶל לְיוֹם טוֹב, וּמֵאִפְלָה לְאוֹר גָּדוֹל, וּמִשְׁעָבוֹד לְגֵאֻלָּה. וְנֹאמַר לְפָנָיו שִׁירָה חֲדָשָׁה. הַלְלוּיָהּ:

מניחים את הכוס ומגלים את המצות

הַלְלוּיָהּ. הַלְלוּ עַבְדֵי יְיָ. הַלְלוּ אֶת-שֵׁם יְיָ. יְהִי שֵׁם יְיָ
מְבָרָךְ מִעַתָּה וְעַד עוֹלָם: מִמְזֶרֶח שֶׁמֶשׁ עַד
מִבּוֹאֵו. מְהַלֵּל שֵׁם יְיָ. רַם עַל-כָּל-גּוֹיִם יְיָ. עַל הַשָּׁמַיִם
כְּבוֹדוֹ: מִי כִּי אֱלֹהֵינוּ. הַמְגַבִּיחַ לְשֶׁבֶת: הַמְשַׁפִּיל
לְרְאוֹת בַּשָּׁמַיִם וּבָאָרֶץ: מְקִימֵי מַעֲפָר דָּל. מַאֲשֵׁפֶת
יָרִים אֲבִיוֹן: לְהוֹשִׁיבֵי עִם-נְדִיבִים. עִם נְדִיבֵי עַמּוֹ:
מוֹשִׁיבֵי עֶקְרֶת הַבַּיִת אִם הַבְּנִים שְׂמַחָה. הַלְלוּיָהּ:

בְּצֵאת יִשְׂרָאֵל מִמִּצְרַיִם, בַּיַּת יַעֲקֹב מֵעַם לֵעָז: הִיְתָה
יְהוּדָה לְקֹדֶשׁוֹ. יִשְׂרָאֵל מִמְשָׁלוֹתָיו: הַיָּם רָאָה וַיִּנָּס,
הַיַּרְדֵּן יָסַב לְאַחֹר: הַהָרִים רָקְדוּ כְּאֵילִים. גְּבָעוֹת
כְּבְנֵי-צֶאֱן: מַה-לָּךְ הַיָּם כִּי תִנוּס. הַיַּרְדֵּן תִּסַּב לְאַחֹר:
הַהָרִים תִּרְקְדוּ כְּאֵילִים. גְּבָעוֹת כְּבְנֵי-צֶאֱן: מִלִּפְנֵי
אֲדוֹן חוֹלֵי אָרֶץ. מִלִּפְנֵי אֱלֹהֵי יַעֲקֹב: הַהֶפְכִי הַצּוֹר
אֲגַם-מָיִם. חֲלָמִישׁ לְמַעֲיָנוּ-מָיִם.

כל אחד יקח כוסו בידו

בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ, אֱלֹהֵינוּ מְלֹךְ הָעוֹלָם, אֲשֶׁר גָּאֲלָנוּ וְגָאֵל
אֶת-אֲבוֹתֵינוּ מִמִּצְרַיִם, וְהַגִּיעָנוּ לְלֵילָה הַזֶּה, לְאֶכֶל-בּוֹ
מִצָּה וּמָרוֹר. כֵּן, יְיָ אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ, יַגִּיעֵנוּ
לְמוֹעֲדִים וְלִרְגָלִים אַחֲרִים, הַבָּאִים לְקִרְאָתָנוּ
לְשָׁלוֹם. שְׂמַחִים בְּבִנְיִן עִירָךְ, וְשָׁשִׁים בְּעִבּוֹדְתֶךָ,
וְנֹאכֵל שָׂם מִן הַזְּבָחִים וּמִן הַפְּסָחִים (בְּמוֹצָאֵי שֶׁבֶת
אוֹמְרִים מִן הַפְּסָחִים וּמִן הַזְּבָחִים), אֲשֶׁר יַגִּיעַ דָּמָם,
עַל קִיר מְזִבְחֶךָ לְרִצּוֹן, וְנִגְדָה לָךְ שִׁיר חֲדָשׁ עַל
גְּאֻלָּתָנוּ, וְעַל פְּדוּת נַפְשָׁנוּ: בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ, גָּאֵל יִשְׂרָאֵל:

כוס שני

הנני מוכן ומזמן לקיים מצות כוס שנייה מארבע
כוסות לשם יחוד קודשא בריך הוא ושכינתיה
על-ידי ההוא טמיר ונעלם בשם כל-ישראל.

ברוך אתה יי, אלהינו מלך העולם, בורא פרי הגפן:

רחצה

נוטלים ידיים ומברכים:

ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם, אשר קדשנו
במצותיו, וצונו על נטילת ידיים:

מוציא מצה

נוטל את המצות שעל הקערה ומברך

ברוך אתה יי, אלהינו מלך העולם, המוציא לחם מן
הארץ:

מניח את המצה התחתונה ובעודו אוחז את העליונה
ואת הפרוסה מברך

ברוך אתה יי, אלהינו מלך העולם, אשר קדשנו
במצותיו וצונו על אכילת מצה:

אוכלים כשיעור שני זיתים מצה וטובלים במלח

מָרוֹר

לוחק כזית מרור, טובלו בחרוסת ומברך ואוכלו

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם, אֲשֶׁר קִדְּשָׁנוּ
בְּמִצְוֹתָיו וְצִוָּנוּ עַל אֲכִילַת מָרוֹר:

כוֹרֵךְ

פורס כזית מהמצה השלישית וכזית מרור, טובלו
בחרוסת, כורכים יחד ואוכלם בהסיבה ואומר

זָכַר לְמִקְדָּשׁ כְּהִלָּל: כֵּן עָשָׂה הָיֵל בְּזִמְנֵי שְׁבִית הַמִּקְדָּשׁ
הָיָה קָיָם. הָיָה כוֹרֵךְ פָּסַח מִצָּה וּמָרוֹר וְאוֹכֵל בְּיַחַד.
לְקַיֵּם מֵה שֶׁנֶּאֱמַר: עַל-מִצּוֹת וּמְרוֹרִים יֹאכְלֵהוּ:

שְׁלַחַן עוֹרֵךְ

צָפוֹן

אוכלים את האפיקומן

בְּרֵךְ

ברכת המזון

שִׁיר הַמַּעֲלוֹת בְּשׁוּב יְיָ אֶת שִׁיבַת צִיּוֹן הֵינּוּ כְּחֻלְמִים:

אִז יִמְלֵא שְׁחוֹק פִּינוּ וּלְשׁוֹנֵנוּ רִנָּה אֲזַי יֹאמְרוּ בְּגוֹיִם
הַגְּדִיל יְיָ לַעֲשׂוֹת עִם אֱלֹהֵי: הַגְּדִיל יְיָ לַעֲשׂוֹת עִמָּנוּ
הֵינּוּ שְׂמֵחִים: שׁוּבָה יְיָ אֶת שְׁבִיתֵנוּ כַּאֲפִיקִים בְּנִגְבִּי:
הַזְרָעִים בְּדַמְעָה בְרִנָּה יִקְצְרוּ: הַלֹּדֶף יִלְדֵף וּבָכָה נִשְׂאָה
מִשְׁדֵּף הַזְרָע בָּא יָבֵא בְרִנָּה נִשְׂאָה אֶלְמֹתָיו:

הַמְזֻמָּן: רַבּוֹתֵי נְבָרְדִי!

הַמְסוּבִין: יְהִי שֵׁם יְיָ מְבָרְךְ מֵעַתָּה וְעַד עוֹלָם.

הַמְזֻמָּן: יְהִי שֵׁם יְיָ מְבָרְךְ מֵעַתָּה וְעַד עוֹלָם. בְּרִשׁוֹת
מָרְנוּ וְרַבְּנוּ וְרַבּוֹתֵי, נְבָרְדִי (אֱלֹהֵינוּ) שְׂאֲכָלְנוּ מִשְׁלוֹ.
הַמְסוּבִין: בְּרוּךְ (אֱלֹהֵינוּ) שְׂאֲכָלְנוּ מִשְׁלוֹ וּבְטוּבוֹ
חֵינּוּ.

הַמְזֻמָּן: בְּרוּךְ (אֱלֹהֵינוּ) שְׂאֲכָלְנוּ מִשְׁלוֹ וּבְטוּבוֹ חֵינּוּ.

בְּרוּךְ הוּא וּבְרוּךְ שְׁמוֹ:

בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ, אֱלֹהֵינוּ מְלֶכֶד הָעוֹלָם, הַזֵּן אֶת הָעוֹלָם
כָּלוֹ בְטוּבוֹ בְּחֵן בְּחֶסֶד וּבְרַחֲמִים הוּא נוֹתֵן לָחֶם לְכָל
בָּשָׂר כִּי לְעוֹלָם חֶסֶד. וּבְטוּבוֹ הַגְּדוֹל תִּמְיֵד לֹא חָסַר
לָנוּ, וְאֵל יִחְסַר לָנוּ מְזוֹן לְעוֹלָם וָעֵד. בְּעֵבוֹר שְׁמוֹ
הַגְּדוֹל, כִּי הוּא אֵל זֶן וּמְפָרִיֵס לְכָל וּמְטִיב לְכָל, וּמְכִין
מְזוֹן לְכָל בְּרִיּוֹתָיו אֲשֶׁר בָּרָא. בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ, הַזֵּן אֶת
הַכֹּל:

נִזְדָּה לָדֶף יְיָ אֱלֹהֵינוּ עַל שֶׁהִנְחַלְתָּ לְאַבּוֹתֵינוּ, אֶרְץ
חֻמָּדָה טוֹבָה וּרְחֻבָּה, וְעַל שֶׁהוֹצֵאתָנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ
מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם, וּפְדִיתָנוּ, מִבֵּית עַבְדִּים, וְעַל בְּרִיתְךָ

שְׁחַתְמֹתָ

בְּבִשְׁרֵנוּ, וְעַל תּוֹרַתְךָ שְׁלַמְדַתָּנוּ, וְעַל חֻקֶיךָ שֶׁהוֹדַעְתָּנוּ
וְעַל חַיִּים חַן וְחֶסֶד שֶׁחֻנַּנְתָּנוּ, וְעַל אֲכִילַת מָזוֹן
שֶׁאַתָּה זֶן וּמִפְּרִנְס אוֹתָנוּ תָּמִיד, בְּכָל יוֹם וּבְכָל עֵת
וּבְכָל שָׁעָה:

וְעַל הַכֹּל יי אֱלֹהֵינוּ אֲנַחְנוּ מוֹדִים לָךְ, וּמְבָרְכִים
אוֹתְךָ, יִתְבָּרַךְ שְׁמֶךָ בְּפִי כָּל חַי תָּמִיד לְעוֹלָם וָעֶד.
כְּכָתוּב, וְאָכַלְתָּ וְשָׂבַעְתָּ, וּבֵרַכְתָּ אֶת יי אֱלֹהֶיךָ עַל
הָאָרֶץ הַטֹּבָה אֲשֶׁר נָתַן לָךְ. בָּרוּךְ אַתָּה יי, עַל הָאָרֶץ
וְעַל הַמָּזוֹן:

רַחֵם נָא יי אֱלֹהֵינוּ, עַל יִשְׂרָאֵל עַמֶּךָ, וְעַל יְרוּשָׁלַיִם
עִירְךָ, וְעַל צִיּוֹן מִשְׁכַּן כְּבוֹדְךָ, וְעַל מַלְכוּת בֵּית דָּוִד
מְשִׁיחֶךָ, וְעַל הַבַּיִת הַגָּדוֹל וְהַקְּדוֹשׁ שֶׁנִּקְרָא שְׁמֶךָ
עָלָיו. אֱלֹהֵינוּ, אָבִינוּ, רַעֲנוּ, זִוְגֵנוּ, פְּרִנְסֵנוּ, וְכַלְכְּלֵנוּ,
וְהַרְוִיחֵנוּ, וְהַרְוַח לָנוּ יי אֱלֹהֵינוּ מִהַרְהָ מְכַל צְרוּתֵינוּ,
וְנָא, אַל תַּצְרִיכֵנוּ יי אֱלֹהֵינוּ, לֹא לַיָּדַי מִתַּנֵּת בְּשֵׁר
וְדָם, וְלֹא לַיָּדַי הַלְוָאָתָם. כִּי אִם לַיָּדָךְ הַמְּלָאָה,
הַפְּתוּחָה, הַקְּדוּשָׁה וְהַרְחֲבָה, שֶׁלֹּא יִבוֹשׁ וְלֹא נִכְלָם
לְעוֹלָם וָעֶד:

לשבת רצה וְהַחֲלִיצֵנוּ יי אֱלֹהֵינוּ בְּמִצּוֹתֶיךָ וּבְמִצּוֹת
יוֹם הַשַּׁבָּעִי הַשָּׁבֶת הַגָּדוֹל וְהַקְּדוֹשׁ הַזֶּה. כִּי יוֹם זֶה
גָּדוֹל וְקְדוֹשׁ הוּא לְפָנֶיךָ, לְשָׁבֶת בּוֹ וְלַנּוֹת בּוֹ בְּאַהֲבָה
כְּמִצּוֹת רְצוֹנְךָ וּבְרְצוֹנְךָ הִנִּיתָ לָנוּ יי אֱלֹהֵינוּ, שֶׁלֹּא
תִּהְיֶה צָרָה וְיִגוֹן וְאַנְחָה בְּיוֹם מְנוּחָתָנוּ. וְהִרְאֵנוּ יי

אֱלֹהֵינוּ בְּנִתְמַת צִיּוֹן עִירָךְ, וּבְבִנְיֹן יְרוּשָׁלַיִם עִיר
קְדֻשָּׁךְ, כִּי אַתָּה הוּא בַעַל הַיְשׁוּעוֹת וּבַעַל הַנְּחָמוֹת:

אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ, יַעֲלֶה וַיָּבֵא וַיַּגִּיעַ, וַיִּרְאֶה,
וַיִּרְצֶה, וַיִּשְׁמַע, וַיִּפְקֹד, וַיִּזְכֹּר זְכוֹרֹנָנוּ וּפְקֻדוֹנָנוּ,
וְזִכְרוֹן אֲבוֹתֵינוּ, וְזִכְרוֹן מְשִׁיחַ בֶּן דָּוִד עֲבָדְךָ, וְזִכְרוֹן
יְרוּשָׁלַיִם עִיר קְדֻשָּׁךְ, וְזִכְרוֹן כָּל עַמֶּךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל
לְפָנֶיךָ, לְפִלִּיטָה לְטוֹבָה לְחַן וּלְחַסֵּד וּלְרַחֲמִים, לְחַיִּים
וּלְשָׁלוֹם בְּיוֹם חַג הַמִּצּוֹת הַזֶּה. זְכָרְנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ בּוֹ
לְטוֹבָה. וּפְקֻדְנוּ בּוֹ לְבָרָכָה. וְהוֹשִׁיעֵנו בּוֹ לְחַיִּים,
וּבְדַבַּר יְשׁוּעָה וּרְחֻמִּים, חוּס וְחַנּוּן, וּרְחַם עָלֵינוּ
וְהוֹשִׁיעֵנו, כִּי אֵלֶיךָ עֵינֵינוּ, כִּי אֵל מֶלֶךְ חַנוּן וּרְחוּם
אַתָּה:

וּבְנֵה יְרוּשָׁלַיִם עִיר הַקְּדוֹשׁ בְּמַהֲרָה בְּיָמֵינוּ. בָּרוּךְ
אַתָּה יְיָ, בּוֹנֵה בְּרַחֲמָיו יְרוּשָׁלַיִם. אָמֵן

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם, הָאֵל אֲבִינוּ,
מִלְכֵנוּ, אֲדִירֵנוּ בּוֹרְאֵנוּ, גּוֹאֲלֵנוּ, יּוֹצְרֵנוּ, קְדוֹשְׁנוּ
קְדוֹשׁ יַעֲקֹב, רוֹעֵנוּ רוֹעֵה יִשְׂרָאֵל. הַמֶּלֶךְ הַטּוֹב,
וְהַמְּטִיב לְכָל, שֶׁבְּכָל יוֹם וַיּוֹם הוּא הַטֵּיב, הוּא מְטִיב,
הוּא יֵיטִיב לָנוּ. הוּא גִמְלָנוּ, הוּא גּוֹמְלָנוּ, הוּא יְגַמְלָנוּ
לְעַד לְחַן וּלְחַסֵּד וּלְרַחֲמִים וּלְרוּחַ הַצֵּלָה וְהַצִּלָּה,
בְּרָכָה וַיְשׁוּעָה, נְחָמָה, פְּרִנְסָה וְכִלְכֵּלָה, וּרְחֻמִּים,
וְחַיִּים וְשָׁלוֹם, וְכָל טוֹב, וּמְכָל טוֹב לְעוֹלָם אֵל
יְחַסְּרֵנוּ:

הַרְחֵמוּ, הוּא יְמַלּוֹךְ עָלֵינוּ לְעוֹלָם וָעֶד.

הַרְחֵמוּ, הוּא יִתְבָּרַךְ בְּשָׁמַיִם וּבָאָרֶץ.
הַרְחֵמוּ, הוּא יִשְׁתַּבַּח לְדוֹר דּוֹרִים, וַיִּתְפָּאֵר בְּנוֹ לְעַד
וּלְגַזַּח נְצַחִים, וַיִּתְהַדָּר בְּנוֹ לְעַד וּלְעוֹלָמֵי עוֹלָמִים.
הַרְחֵמוּ, הוּא יִפְרֹסֵנוּ בְּכָבוֹד.
הַרְחֵמוּ, הוּא יִשְׁבֹּר עֲלֵנוּ מֵעַל צָוָאֲרָנוּ וְהוּא יוֹלִיכֵנוּ
קוֹמָמִיּוֹת לְאַרְצֵנוּ.
הַרְחֵמוּ, הוּא יִשְׁלַח לָנוּ בְּרָכָה מְרֻבָּה בְּבֵית הַזֶּה, וְעַל
שְׁלַחַן זֶה שְׂאֵכְלָנוּ עָלָיו.
הַרְחֵמוּ, הוּא יִשְׁלַח לָנוּ אֶת אֱלֹהֵינוּ הַנְּבִיא זְכוֹר לְטוֹב,
וַיִּבְשֶׁר לָנוּ בְּשׂוֹרוֹת טוֹבוֹת יְשׁוּעוֹת וְנַחֲמוֹת.

הַרְחֵמוּ, הוּא יִבְרַךְ אֶת (אָבִי מוֹרִי) בְּעַל הַבַּיִת הַזֶּה,
(וְאֶת) אֲמִי מוֹרְתִי (בְּעַלְת הַבַּיִת הַזֶּה,

הַרְחֵמוּ, הוּא יִבְרַךְ אוֹתִי (וְאָבִי וְאֲמִי וְאִשְׁתִּי וְזֶרְעִי
וְאֶת כָּל אֲשֶׁר לִי)

הַרְחֵמוּ, הוּא יִבְרַךְ אֶת בְּעַל הַבַּיִת הַזֶּה, וְאֶת אִשְׁתּוֹ
בְּעַלְת הַבַּיִת הַזֶּה.

אוֹתָם וְאֶת בְּיָתָם וְאֶת זֶרְעָם וְאֶת כָּל אֲשֶׁר לָהֶם
אוֹתָנוּ וְאֶת כָּל אֲשֶׁר לָנוּ, כְּמוֹ שְׁנִתְבָּרְכוּ אֲבוֹתֵינוּ,
אֲבָרְהָם יִצְחָק וַיַּעֲקֹב: בְּכָל, מְכָל, כָּל. כֵּן יִבְרַךְ אוֹתָנוּ
כָּלנוּ יַחַד. בְּבְרָכָה שְׁלֵמָה, וְנֹאמַר אָמֵן:

בְּמָרוֹם יִלְמְדוּ עֲלֵיהֶם וְעֲלֵינוּ זְכוֹת, שְׁתֵּהא לְמִשְׁמֶרֶת
שְׁלוֹם, וְנִשְׂא בְּרָכָה מֵאֵת יי וְצַדִּיקָה מֵאֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל,
וְנִמְצָא חַן וְשֶׁכֶל טוֹב בְּעֵינֵי אֱלֹהִים וְאָדָם:

לשבת הַרְחֵמֶן, הוּא יִנְחִילֵנוּ יוֹם שְׁכָלוּ שֶׁבֶת וּמְנוּחָה
לְחַיֵּי הָעוֹלָמִים.

הַרְחֵמֶן, הוּא יִנְחִילֵנוּ יוֹם שְׁכָלוּ טוֹב.

הַרְחֵמֶן, הוּא יִזְכֵּנוּ לִימֹת הַמְּשִׁיחַ וְלְחַיֵּי הָעוֹלָם
הַבָּא.

מְגִדוֹל יִשׁוּעוֹת מַלְכוּ, וְעֵשֶׂה חֶסֶד לְמִשִּׁיחוֹ לְדוֹד
וְלִזְרָעוֹ עַד עוֹלָם: עֵשֶׂה שְׁלוֹם בְּמְרוֹמָיו, הוּא יַעֲשֶׂה
שְׁלוֹם, עֲלֵינוּ וְעַל כָּל יִשְׂרָאֵל, וְאָמְרוּ אָמֵן:

יִרְאוּ אֶת יי קְדוֹשׁוֹ, כִּי אֵין מַחְסוֹר לִירְאָיו: כְּפִירִים
רָשׁוּ וְרָעִבוּ, וְדוֹרְשֵׁי יי לֹא יַחְסְרוּ כָּל טוֹב: הוֹדוּ לַיי
כִּי טוֹב, כִּי לְעוֹלָם חֶסֶדוֹ: פּוֹתַח אֶת יַדָּךְ, וּמִשְׁבִּיעַ לְכָל
חַי רָצוֹן: בָּרוּךְ הַגִּבּוֹר אֲשֶׁר יִבְטַח בְּיי, וְהִיָּה יי
מְבַטְחוֹ: נַעַר הָיִיתִי גַם זָקֵנְתִי וְלֹא רָאִיתִי צַדִּיק נֶעְזֵב,
וְזָרְעוֹ מְבַקֵּשׁ לָחֵם: יי עַז לְעַמּוֹ יִתֵּן, יי יִבְרַךְ אֶת עַמּוֹ
בְּשְׁלוֹם:

כּוֹס שְׁלִישִׁית

הַנְּנִי מוֹכֵן וּמְזַמֵּן לְקִיָּם מִצּוֹת כּוֹס שְׁלִישִׁית מֵאַרְבַּע
כּוֹסוֹת לְשֵׁם יְחִוּד קוֹדֶשׁא בְּרִיךְ הוּא וְשְׁכִינְתָּהּ

על-ידי ההוא טמיר ונעלם בשם כל-ישראל.

ברוך אתה יי, אלהינו מלך העולם, בורא פרי הגפן:

מוזגים כוס מיוחדת לאליהו הנביא, ופותחים את הדלת ואומרים

שפך חמתך אל-הגוים, אשר לא ידעוך ועל-ממלכות אשר בשמך לא קראו: כי אכל את-יעקב. ואת-נוהו השמו: שפך-עליהם זעמך, וחרון אפך ישיגם: תרדף באף ותשמידם, מתחת שמי יי:

הלל

לא לנו יי לא לנו כי לשמך תן כבוד, על חסדך על אמתך. למה יאמרו הגוים, איה נא אלהיהם. ואלהינו בשמים כל אשר חפץ עשה. עצביהם כסף וזהב, מעשה ידי אדם. פה להם ולא ידברו, עינים להם ולא יראו. אזנים להם ולא ישמעו, אף להם ולא יריחו. ידיהם ולא ימישון, רגליהם ולא יהלכו, לא יהגו בגרונם. כמוהם יהיו עשיהם, כל אשר בטח בהם: ישראל בטח ביי, עזרם ומגנם הוא. בית אהרן בטחו ביי, עזרם ומגנם הוא. יראי יי בטחו ביי, עזרם ומגנם הוא:

יי זכרנו יברך, יברך את בית ישראל, יברך את בית

אָהָרֹן. יִבְרַךְ יִרְאֵי יְיָ, הַקְטִינִים עִם הַגְּדֹלִים. יִסֹּף יְיָ
עֲלֵיכֶם, עֲלֵיכֶם וְעַל בְּנֵיכֶם. בְּרוּכִים אַתֶּם לְיְיָ, עֲשֵׂה
שָׁמַיִם וָאָרֶץ. הַשָּׁמַיִם שָׁמַיִם לְיְיָ, וְהָאָרֶץ נָתַן לַבְּנֵי
אָדָם. לֹא הַמֵּתִים יִהְלְלוּ יְהוָה, וְלֹא כָּל יֶרֶדִי דוּמָה.
וְאַנְחֵנוּ נִבְרַךְ יְהוָה, מֵעַתָּה וְעַד עוֹלָם, הַלְלוּיָהּ:

אָהֲבֹתִי כִּי יִשְׁמַע יְיָ, אֶת קוֹלִי תַחֲנוּנָיִךְ. כִּי הָטָה אָזְנוֹ
לִי וּבִימֵי אֶקְרָא: אֶפְפוּנֵי חֲבָלֵי מוֹת, וּמִצָּרֵי שְׂאוֹל
מִצָּאוֹנֵי צָרָה וַיִּגּוֹן אֶמְצָא. וּבִשְׁם יְיָ אֶקְרָא, אָנָּה יְיָ
מַלְטָה נַפְשִׁי. חֲנוּן יְיָ וְצַדִּיק, וְאַלֹהֵינוּ מֵרַחֵם. שֹׁמֵר
פְּתָאִים יְיָ דַּלּוֹתַי וְלִי יְהוֹשִׁיעַ. שׁוּבֵי נַפְשִׁי לְמִנוּחַיִכִי,
כִּי יְיָ גָּמַל עָלַיִכִי. כִּי חֲלַצְתָּ נַפְשִׁי מִמּוֹת אֶת עֵינַי מִן
דִּמְעָה, אֶת רַגְלֵי מִדְּחִי. אֶתְהַלֵּךְ לִפְנֵי יְיָ, בְּאַרְצוֹת
הַחַיִּים. הֶאֱמַנְתִּי כִּי אֲדַבֵּר, אֲנִי עָנִיתִי מְאֹד. אֲנִי
אֶמְרֹתִי בַחֲפוּזִי כָּל הָאָדָם כֹּזֵב.

מָה אָשִׁיב לְיְיָ, כָּל תַּגְּמוּלוֹהִי עָלַי. כּוֹס יְשׁוּעוֹת אֶשָּׂא,
וּבִשְׁם יְיָ אֶקְרָא. נִדְרֵי לְיְיָ אֲשַׁלֵּם, נִגְדָה נָא לְכֹל עַמּוֹ.
יִקַּר בְּעֵינַי יְיָ הַמּוֹתָה לַחֲסִידָיו. אָנָּה יְיָ כִּי אֲנִי עֲבַדְךָ
אֲנִי עֲבַדְךָ, בֶּן אֶמְתֶּךָ פִּתְחֹתָ לְמוֹסְרִי. לֵךְ אֲזַבַּח זֶבַח
תּוֹדָה וּבִשְׁם יְיָ אֶקְרָא. נִדְרֵי לְיְיָ אֲשַׁלֵּם נִגְדָה נָא לְכֹל
עַמּוֹ. בַּחֲצֵרוֹת בַּיִת יְיָ בְּתוֹכְכִי יְרוּשָׁלַיִם הַלְלוּיָהּ.

הַלְלוּ אֶת יְיָ, כָּל גּוֹיִם, שִׁבְחוּהוּ כָּל הָאֲמִים. כִּי גִבֹר
עָלֵינוּ חֲסִדּוֹ, וְאַמֶּת יְיָ לְעוֹלָם הַלְלוּיָהּ:

הוֹדוּ לְיְיָ כִּי טוֹב, כִּי לְעוֹלָם חֲסִדּוֹ:

יאמר נא ישראל, כי לעולם חסדו:
יאמרו נא בית אהרן, כי לעולם חסדו:
יאמרו נא יראי יי, כי לעולם חסדו:

מן המצר קראתי יה, ענני במרחב יה. יי לי לא
אירא, מה יעשה לי אדם. יי לי בעזרי, ואני אראה
בשנאי. טוב לחסות ביי, מבטת באדם. טוב לחסות
ביי מבטת בנדיבים. כל גוים סבבוני בשם יי כי
אמילם. סבבני גם סבבוני בשם יי כי אמילם. סבבני
כדברים דעכו כאש קוצים, בשם יי כי אמילם. דחה
דחיתני לנפל, ויי עזרני. עזי וזמרת יה, ויהי לי
לישועה. קול רנה וישועה באהלי צדיקים, ימין יי
עשה חיל. ימין יי רוממה, ימין יי עשה חיל. לא
אמות כי אחיה, ואספר מעשי יה. יטר יסרני יה,
ולמות לא נתנני. פתחו לי שערי צדק, אבא בם
אודה יה. זה השער ליי, צדיקים יבאו בו. אודה כי
עניתני, ותהי לי לישועה. אודה כי עניתני ותהי לי
לישועה. אבן מאסו הבונים, היתה לראש פנה. אבן
מאסו הבונים, היתה לראש פנה. מאת יי היתה
זאת, היא נפלאת בעינינו: מאת יי היתה זאת, היא
נפלאת בעינינו. זה היום עשה יי,
נגילה ונשמחה בו. זה היום עשה יי נגילה ונשמחה
בו.

אנא יי הושיעה נא:

אנא יי הושיעה נא:

אנא יי הצליחה נא:

אנא יי הצליחה נא:

בְּרוּךְ הַבָּא בְּשֵׁם יי, בְּרַכְנוּכֶם מִבֵּית יי. בְּרוּךְ הַבָּא
בְּשֵׁם יי, בְּרַכְנוּכֶם מִבֵּית יי. אֵל יי וַיֵּאָר לָנוּ, אֶסְרוּ
חַג בַּעֲבַתִּים עַד קַרְנוֹת הַמִּזְבֵּחַ. אֵל יי וַיֵּאָר לָנוּ,
אֶסְרוּ חַג בַּעֲבַתִּים, עַד קַרְנוֹת הַמִּזְבֵּחַ. אֵלֵי אַתָּה
וְאוֹדֶךָ אֱלֹהֵי אֲרוֹמְמֶךָ. אֵלֵי אַתָּה וְאוֹדֶךָ אֱלֹהֵי
אֲרוֹמְמֶךָ: הוֹדוּ לַיי כִּי טוֹב, כִּי לְעוֹלָם חֲסִדוֹ: הוֹדוּ
לַיי כִּי טוֹב, כִּי לְעוֹלָם חֲסִדוֹ.

הוֹדוּ לַיי כִּי טוֹב, כִּי לְעוֹלָם חֲסִדוֹ: הוֹדוּ לַאלֹהֵי
הָאֱלֹהִים, כִּי לְעוֹלָם חֲסִדוֹ: הוֹדוּ לְאֲדֹנֵי הָאֲדֹנִים, כִּי
לְעוֹלָם חֲסִדוֹ: לַעֲשֵׂה נִפְלְאוֹת גְּדוֹלוֹת לְבָדוֹ, כִּי לְעוֹלָם
חֲסִדוֹ: לַעֲשֵׂה הַשָּׁמַיִם בְּתַבּוּנָה, כִּי לְעוֹלָם חֲסִדוֹ:
לְרוֹקַע הָאָרֶץ עַל הַמַּיִם, כִּי לְעוֹלָם חֲסִדוֹ: לַעֲשֵׂה
אוֹרִים גְּדוֹלִים, כִּי לְעוֹלָם חֲסִדוֹ: אֶת הַשֶּׁמֶשׁ לְמַמְשַׁלֵּת
בַּיּוֹם, כִּי לְעוֹלָם חֲסִדוֹ: אֶת הַיָּרֵחַ וְכוֹכָבִים לְמַמְשַׁלוֹת
בַּלַּיְלָה, כִּי לְעוֹלָם חֲסִדוֹ: לְמַכֶּה מִצְרַיִם בְּבְכוֹרֵיהֶם,
כִּי לְעוֹלָם חֲסִדוֹ: וַיּוֹצֵא יִשְׂרָאֵל מִתּוֹכָם, כִּי לְעוֹלָם
חֲסִדוֹ: בְּיַד חֲזָקָה וּבְזִרְעַ נְטוּיָה, כִּי לְעוֹלָם חֲסִדוֹ:
לְגַזֵּר יַם סוּף לְגִזְרִים, כִּי לְעוֹלָם חֲסִדוֹ: וְהַעֲבִיר
יִשְׂרָאֵל בְּתוֹכוֹ, כִּי לְעוֹלָם חֲסִדוֹ: וְנִיעַר פְּרַעַה וְחִילוֹ
בַּיָּם סוּף, כִּי לְעוֹלָם חֲסִדוֹ: לְמוֹלִיךְ עַמּוֹ בַּמִּדְבָּר, כִּי
לְעוֹלָם חֲסִדוֹ: לְמַכֶּה מְלָכִים גְּדוֹלִים, כִּי לְעוֹלָם חֲסִדוֹ:
וַיַּהַרְג מְלָכִים אֲדִירִים, כִּי לְעוֹלָם חֲסִדוֹ: לְסִיחּוֹן מֶלֶךְ
הָאֱמֹרִי, כִּי לְעוֹלָם חֲסִדוֹ: וּלְעוֹג מֶלֶךְ הַבְּשָׁן, כִּי לְעוֹלָם
חֲסִדוֹ: וְנָתַן אֲרָצָם לְנַחֲלָה, כִּי לְעוֹלָם חֲסִדוֹ: נַחֲלָה
לְיִשְׂרָאֵל עַבְדּוֹ, כִּי לְעוֹלָם חֲסִדוֹ: שְׁבַשְׁפְּלָנוּ זָכַר לָנוּ,
כִּי לְעוֹלָם חֲסִדוֹ: וַיִּפְרְקֵנוּ מִצַּרֵּינוּ, כִּי לְעוֹלָם חֲסִדוֹ:

נותן לחם לכל בֶּשֶׁר, כִּי לְעוֹלָם חֲסָדוֹ: הוֹדוּ לַאֲלֹהִים
הַשָּׁמַיִם, כִּי לְעוֹלָם חֲסָדוֹ:

נִשְׁמַת כָּל חַי, תִּבְרַךְ אֶת שְׁמֶךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ. וְרוּחַ כָּל
בֶּשֶׁר, תִּפְאֶר וּתְרוֹמֵם זְכָרְךָ מִלְּכַנּוֹ תָּמִיד, מִן הָעוֹלָם
וְעַד הָעוֹלָם אַתָּה אֱלֹהֵינוּ. וּמִבְּלַעֲדֶיךָ אֵין לָנוּ מֶלֶךְ גּוֹאֵל
וּמוֹשִׁיעַ, פּוֹדֵה וּמַצִּיל וּמַפְרִינֵם וּמַרְחֵם, בְּכָל יְעַת צָרָה
וְצוּקָה. אֵין לָנוּ מֶלֶךְ אֱלֹהֵינוּ אַתָּה: אֱלֹהֵי הָרְאשׁוֹנִים
וְהָאַחֲרוֹנִים, אֱלֹהֵי כָל בְּרִיּוֹת, אֲדוֹן כָּל תּוֹלְדוֹת,
הַמְהַלֵּל בְּרַב הַתְּשׁוּבָה, הַמְנַהֵג עוֹלָמוֹ בְּחֶסֶד,
וּבְרִיּוֹתָיו בְּרַחֲמִים. וַיֵּי לֹא יָנוּם וְלֹא יִישָׁן, הַמְעוֹרָר
יְשָׁנִים וְהַמְקִיץ נֹרְדָמִים, וְהַמְשִׁיחַ אֱלֹהִים, וְהַמְתִּיר
אֲסוּרִים, וְהַסּוֹמֵךְ נוֹפְלִים, וְהַזּוֹקֵף כְּפוּפִים, לֵךְ לְבַדְּךָ
אֲנַחְנוּ מוֹדִים. אֱלֹהֵינוּ פִּינוּ מִלֹּא שִׁירָה כִּיִּם, וְלִשְׁוֹנֵנוּ
רָנָה כְּהַמּוֹן גְּלוֹי, וְשִׁפְתוֹתֵינוּ שֶׁבַח כְּמַרְחֵבֵי רְקִיעַ,
וְעֵינֵינוּ מְאִירוֹת כְּשֶׁמֶשׁ וְכִיָּרָח, וַיְדִינֵנוּ פְרוֹשׁוֹת כְּנִשְׂרֵי
שָׁמַיִם, וְרַגְלֵינוּ קָלוֹת כְּאַיִלוֹת, אֵין אֲנַחְנוּ מִסְפִּיקִים,
לְהוֹדוֹת לֵךְ יְיָ אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ, וּלְבָרֵךְ אֶת
שְׁמֶךָ עַל אַחַת מֵאַלְפֵי אֲלָפֵי אֲלָפֵי אֲלָפִים וְרַבֵּי רַבּוֹת
פְּעָמִים, הַטּוֹבוֹת שֶׁעָשִׂיתָ עִם אֲבוֹתֵינוּ וְעִמָּנוּ.
מִמְצָרִים גְּאֻלְתָּנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ, וּמִבֵּית עֲבָדִים פְּדִיתָנוּ,
בְּרָעַב זִנְתָּנוּ, וּבְשָׂבַע כָּל־כִּלְתָּנוּ, מִחֶרֶב הִצַּלְתָּנוּ, וּמִדְּבַר
מַלְטָתָנוּ,

וּמִחֲלָיִם רָעִים וְנֶאֱמָנִים דָּלִיתָנוּ: עַד הֵנָּה עֲזָרוּנוּ
רַחֲמֶיךָ, וְלֹא עֲזָבוּנוּ חֲסָדֶיךָ וְאֵל תִּטְשֵׁנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ
לְנֶצַח. עַל כֵּן אֲבָרִים שֶׁפִּלְגַת בָּנוּ, וְרוּחַ וּנְשָׁמָה שֶׁנִּפְחַתָּ
בְּאַפֵּינוּ, וְלִשׁוֹן אֲשֶׁר שָׁמַתָּ בְּפִינוּ, הֵן הֵם יוֹדוּ וַיְבָרְכוּ
וַיִּשְׁבְּחוּ וַיִּפְאֲרוּ וַיְרוֹמְמוּ וַיַּעֲרִיצוּ וַיִּקְדִּישׁוּ וַיִּמְלִיכוּ

אֶת שְׁמֵךְ מִלְכֵנוּ, כִּי כָל פֶּה לֶךָ יוֹדֵה, וְכָל לָשׁוֹן לֶךָ
תִּשָּׁבַע, וְכָל בֶּרֶךְ לֶךָ תִּכְרַע, וְכָל קוֹמָה לִפְנֵיךָ
תִּשְׁתַּחֲוֶה, וְכָל לְבָבוֹת יִירָאוּךָ, וְכָל קָרֵב וּכְלִיּוֹת
יִזְמְרוּ לְשִׁמְךָ. כַּדָּבָר שֶׁכָּתוּב, כָּל עֲצֻמוֹתַי תִּתְאַמְרְנָה יְיָ
מִי כְמוֹךָ. מִצִּיל עֲנִי מִחֶזֶק מִמֵּנוּ, וְעֲנִי וְאֲבִיוֹן מִגְזֵלוֹ:
מִי יִדְמָה לָּךְ, וּמִי יִשׁוּה לָּךְ וּמִי יַעֲרֶךְ לָּךְ: הָאֵל הַגָּדוֹל
הַגָּבוֹר וְהַנּוֹרָא, אֵל עֲלִיוֹן קִנְיָ שָׁמַיִם וָאָרֶץ: נְהַלֵּךְ
וּנְשַׁבַּחְךָ וּנְפָאֶרְךָ וּנְבָרְךָ אֶת־שֵׁם קְדוֹשְׁךָ. כְּאֲמוֹר,
לְדוֹד, בְּרַכִּי נַפְשִׁי אֶת יְיָ, וְכָל קָרְבִי אֶת שֵׁם קְדוֹשׁוֹ:

הָאֵל בְּתַעֲצוּמוֹת עֲזֶךָ, הַגָּדוֹל בְּכַבוֹד שְׁמֵךְ. הַגָּבוֹר לְנֹצַח
וְהַנּוֹרָא בְּנוֹרְאוֹתֶיךָ. הַמְּלֶךְ הַיּוֹשֵׁב עַל כִּסֵּא רָם וְנִשְׂא:

שׁוֹכֵן עַד, מְרוֹם וְקְדוֹשׁ שְׁמוֹ: וְכָתוּב, רַנְּנוּ צְדִיקִים
בְּיְיָ, לַיִּשְׁרִים נֶאֱוָה תְהִלָּה. בְּפִי יִשְׂרָיִם תִּתְהַלָּל.
וּבְדַבְּרֵי צְדִיקִים תִּתְבָּרַךְ. וּבְלִשׁוֹן חֲסִידִים תִּתְרוֹמֵם.
וּבְקָרֵב קְדוֹשִׁים תִּתְקַדֵּשׁ:

וּבְמִקְהֵלוֹת רַבּוֹת עֲמֶךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל, בְּרַנְּנָה יִתְפָּאֵר
שְׁמֵךְ מִלְכֵנוּ, בְּכָל דּוֹר וָדוֹר, שֶׁכֵּן חוֹבֵת כָּל הַיְצוּרִים,
לִפְנֵיךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ, וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ, לְהוֹדוֹת לְהִלָּל
לְשַׁבַּח לְפָאֵר לְרוֹמֵם לְהַדִּיר לְבָרְךָ לְעֹלָה וּלְקַלֵּס, עַל כָּל
דְּבָרֵי שִׁירוֹת וְתִשְׁבָּחוֹת דָּוִד בֶּן יִשִׁי עַבְדְּךָ מְשִׁיחְךָ:

יִשְׁתַּבַּח שְׁמֵךְ לְעַד מִלְכֵנוּ, הָאֵל הַמְּלֶךְ הַגָּדוֹל וְהַקְּדוֹשׁ
בְּשָׁמַיִם וּבָאָרֶץ. כִּי לֶךָ נֶאֱוָה, יְיָ אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי

אָבוֹתֵינוּ: שִׁיר וְשִׁבְחָה, הִלֵּל וְזַמְרָה, עֵז וּמְשָׁלָה,
נֶצַח, גְּדֻלָּה וּגְבוּרָה, תְּהִלָּה וְתִפְאֶרֶת, קְדוּשָׁה וּמַלְכוּת.
בְּרָכוֹת וְהוֹדָאוֹת מֵעַתָּה וְעַד עוֹלָם.

יְהִלְלוּךָ יי אֱלֹהֵינוּ כָּל מַעֲשֵׂיךָ, וַחֲסִידֶיךָ צְדִיקִים
עוֹשֵׂי רְצוֹנְךָ, וְכָל עַמֶּךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל בְּרִנָּה יוֹדוּ וַיְבָרְכוּ
וַיִּשְׁבְּחוּ וַיִּפְאָרוּ וַיְרוֹמְמוּ וַיַּעֲרִיצוּ וַיִּקְדְּשׁוּ וַיְמַלִּיכוּ
אֶת שְׁמֶךָ מַלְכֵנוּ, כִּי לָךְ טוֹב לְהוֹדוֹת וּלְשַׁמֵּךְ נָא
לְזַמֵּר, כִּי מֵעוֹלָם וְעַד עוֹלָם אַתָּה אֵל. בְּרוּךְ אַתָּה יי,
מֶלֶךְ מְהֻלָּל בַּתְּשׁוּבָה.

שׁוֹתִים כּוֹס רְבִיעִית וּמְבַרְכִים בְּרַכָּה אַחֲרוֹנָה

בְּרוּךְ אַתָּה יי, אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם, בּוֹרֵא פְּרֵי הַגֶּפֶן:

בְּרוּךְ אַתָּה יי אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם עַל הַגֶּפֶן וְעַל פְּרֵי
הַגֶּפֶן.

וְעַל תְּנוּבַת הַשָּׂדֶה, וְעַל אֶרֶץ חֲמֻדָּה טוֹבָה וְרַחֲבָה,
שְׂרָצִית וְהִנְחַלְתָּ לְאֲבוֹתֵינוּ, לְאֹכֹל מִפְּרִיָּהּ וּלְשִׁבּוֹעַ
מִטוֹבָהּ. רַחֵם נָא יי אֱלֹהֵינוּ עַל יִשְׂרָאֵל עַמֶּךָ, וְעַל
ירוּשָׁלַיִם עִירְךָ, וְעַל צִיּוֹן מְשֻׁכֵּן כְּבוֹדְךָ, וְעַל מְזֻבְחֶךָ
וְעַל הַיְכָלְךָ. וּבְנֵה יְרוּשָׁלַיִם עִיר הַקְּדוֹשׁ בְּמַהֲרָה
בְּיָמֵינוּ, וְהַעֲלֵנוּ לְתוֹכָהּ, וְשִׁמְחֵנוּ בְּבִנְיָנָהּ וְנֹאכַל
מִפְּרִיָּהּ וְנִשְׂבַע מִטוֹבָהּ, וְנִבְרַכְךָ עָלֶיךָ בְּקְדוּשָׁה
וּבְטְהָרָה

(בשבת וְרִצָּה וְהִחְלִיצֵנוּ בַּיּוֹם הַשַּׁבָּת הַזֶּה).
וְשִׁמְחֵנוּ בַּיּוֹם חַג הַמִּצּוֹת הַזֶּה. כִּי אַתָּה יי טוֹב

וּמְטִיב לְכָל, וְנוֹדֶה לָךְ עַל הָאָרֶץ וְעַל פְּרֵי הַגֶּפֶן. בְּרוּךְ
אַתָּה יְיָ, עַל הָאָרֶץ וְעַל פְּרֵי הַגֶּפֶן:

נְרָצָה

חֲסֵל סְדוּר פִּסַּח כְּהִלְכָתוֹ, כְּכֹל מִשְׁפָּטוֹ וְחֻקָּתוֹ. כַּאֲשֶׁר
זָכִינוּ לְסִידֵר אוֹתוֹ, בֵּן נֹזֶכֶה לַעֲשׂוֹתוֹ. זָךְ שׁוֹכֵן מְעוֹנָה,
קוֹמֵם קָהָל עֲדַת מִי מָנָה. בְּקָרוֹב נֵהַל נִטְעֵי בְנֵה,
פְּדוּיִם לְצִיּוֹן בְּרָנָה.

לְשָׁנָה הַבָּאָה בִּירוּשָׁלַיִם:

וּבִכֹּן "וַיְהִי בַחֲצֵי הַלַּיְלָה".

אַז רֹב נְסִים הַפְּלֵאתָ בַּלַּיְלָה, בְּרֹאשׁ אֲשֶׁמוֹרוֹת זֶה
הַלַּיְלָה, גַּר צֶדֶק נִצְחָתוֹ כְּנִחְלָק לוֹ לַיְלָה, וַיְהִי בַחֲצֵי
הַלַּיְלָה.

זִנְתָּ מְלֶךְ גֶּרֶר בַּחֲלוּם הַלַּיְלָה, הַפְּחַדְתָּ אֲרָמִי בְּאֶמֶשׁ
לַיְלָה, וַיֵּשֶׁר יִשְׂרָאֵל לְמַלְאָךְ וַיִּנְכַּל לוֹ לַיְלָה, וַיְהִי
בַחֲצֵי הַלַּיְלָה.

זָרַע בְּכֹזְרֵי פְתָרוֹס מְחַצֵּת בַּחֲצֵי הַלַּיְלָה, חֵילָם לֹא
מָצְאוּ בְּקוֹמָם בַּלַּיְלָה, טַיִסַּת נְגִיד חֲרָשֶׁת סִלִּית
בְּכוֹכְבֵי לַיְלָה, וַיְהִי בַחֲצֵי הַלַּיְלָה.

יַעַץ מְחָרֵף לְנוֹפֵף אוּוִי, הוֹבֵשֶׁת פְּגָרִיו בַּלַּיְלָה, כָּרַע
בַּל וּמְצָבוֹ בְּאִישׁוֹן לַיְלָה, לְאִישׁ חֲמוּדוֹת נִגְלָה רָז

חַזוֹת לַיְלָה, וַיְהִי בַחֲצֵי הַלַּיְלָה.

מִשְׁתַּכַּר בְּכָלִי קָדַשׁ נִהְרַג בּוֹ בַּלַּיְלָה, נִנְשַׁע מִבּוֹר
אֲרִיּוֹת פּוֹתֵר בְּעֵתוֹתַי לַיְלָה. שִׁנְאָה נָטַר אֲגִי וְכַתֵּב
סְפָרִים לַיְלָה, וַיְהִי בַחֲצֵי הַלַּיְלָה.

עוֹרֶרֶת נִצְחָד עָלָיו בְּנִדָד שְׁנַת לַיְלָה, פְּנִיָה תִדְרוֹד
לְשׁוֹמֵר מֵהַ מְלִיָּה, צָרַח כְּשִׁמֵּר וְשָׁח אֶתְּא בְּקָר וְגַם
לַיְלָה, וַיְהִי בַחֲצֵי הַלַּיְלָה.

קָרַב יוֹם אֲשֶׁר הוּא לֹא יוֹם וְלֹא לַיְלָה, רָם הַנִּדְעָ כִּי
לֶדֶד הַיּוֹם אֶף לֶדֶד הַלַּיְלָה, שׁוֹמְרִים הַפְּקִיד לְעִירָד כָּל
הַיּוֹם וְכָל הַלַּיְלָה, תִּאֲוִיר כְּאוֹר יוֹם חֲשֵׁבֶת לַיְלָה, וַיְהִי
בַחֲצֵי הַלַּיְלָה:

בליל סדר שני

וַיִּבְכוּ "וְאִמְרָתֶם זֶבַח פְּסַח".

אֲמַץ גְּבוּרוֹתֵיךָ הַפְּלִאָתָּה בַּפְּסַח, בְּרֵאשׁ כָּל מוֹעֲדוֹת
נִשְׂאָתָּה פְּסַח, גְּלִיתָ לְאַזְרָחֵי חֲצוֹת לַיִל פְּסַח, וְאִמְרָתֶם
זֶבַח פְּסַח.

דִּלְתִּיּוֹ דְּפִקְתָּ כָּחַם הַיּוֹם בַּפְּסַח, הַסְּעִיד נּוֹצְצִים עֲגוֹת
מִצּוֹת בַּפְּסַח, וְאֵל הַבְּקָר רָץ זָכַר לְשׁוֹר עֶרְדָּה פְּסַח,
וְאִמְרָתֶם זֶבַח פְּסַח.

זַעֲמוּ סְדוּמִים וְלִהְטוּ בְּאֵשׁ בַּפְּסַח, תִּלְּצָ לּוֹט מֵהֶם,
וּמִצּוֹת אֶפֶה בְּקֶץ פְּסַח, טֵאטֵאֵת אֲדַמַּת מֶף וְנָף

בְּעֶבְרֵךְ בַּפֶּסַח, וְאִמְרַתֶּם זָבַח פֶּסַח.

יְהִי, רֵאשׁ כָּל אוֹן מִחֲצֹתָ בְּלֵיל שְׁמוֹר פֶּסַח, כַּבִּיר, עַל
בֶּן בְּכוֹר פֶּסַחְתָּ בְּדַם פֶּסַח, לְבִלְתִּי יָתַת מִשְׁחִית לָבֵא
בְּפִתְחֵי בַּפֶּסַח, וְאִמְרַתֶּם זָבַח פֶּסַח.

מִסְגֶּרֶת סִגְרָה בְּעִתּוֹתַי פֶּסַח, נִשְׁמְדָה מִדִּין בְּצִלְיִל
שְׁעוֹרֵי עֶמֶר פֶּסַח, שָׂרְפוּ מִשְׁמַנֵּי פוֹל וְלוֹד בִּיקָד יְקוֹד
פֶּסַח, וְאִמְרַתֶּם זָבַח פֶּסַח.

עוֹד הַיּוֹם בָּנַב לַעֲמוּד, עַד גָּעָה עֹנֶנֶת פֶּסַח, פֶּסַח יָד
כְּתָבָה לְקַעֲקַע צוֹל בַּפֶּסַח, צָפָה הַצְּפִית עָרוֹךְ הַשְּׁלָחוֹ,
בַּפֶּסַח, וְאִמְרַתֶּם זָבַח פֶּסַח.

קָהַל כַּנְּסֵה הַדָּסָה צוֹם לְשֵׁלֶשׁ בַּפֶּסַח, רֵאשׁ מִבֵּית
רָשַׁע מִחֲצֹתָ בְּעֶץ חֲמֻשִׁים בַּפֶּסַח, שְׁתֵּי אֵלֶּה רָגַע, תָּבִיא
לְעוֹצִית בַּפֶּסַח, תָּעוֹז יָדָךְ וְתָרוֹם יְמִינְךָ, כְּלֵיל
הַתְּקַדֵּשׁ חַג פֶּסַח, וְאִמְרַתֶּם זָבַח פֶּסַח.

כִּי לוֹ נֶאֱמַר, כִּי לוֹ יֵאָמֵר.

אֲדִיר בְּמְלוֹכָה, בְּחוֹר כְּהֻלָּה, גְּדוּדֵי יִאמְרוּ לוֹ:
לֵךְ וּלְךָ, לֵךְ כִּי לֵךְ, לֵךְ אֵף לֵךְ, לֵךְ יֵי הַמְּמַלְכָה.
כִּי לוֹ נֶאֱמַר, כִּי לוֹ יֵאָמֵר.

דָּגוּל בְּמְלוֹכָה, הַדּוֹר כְּהֻלָּה, וְתִיקֵי יִאמְרוּ לוֹ:
לֵךְ וּלְךָ, לֵךְ כִּי לֵךְ, לֵךְ אֵף לֵךְ, לֵךְ יֵי הַמְּמַלְכָה.

כִּי לֹא נֶאֱמַר, כִּי לֹא יֵאָמֵר.

זָבַאי בְּמִלּוּכָה, חָסִין כְּהֶלְכָה, טַפְסָרִיו יֹאמְרוּ לוֹ:
לֵךְ וּלְךָ, לֵךְ כִּי לֵךְ, לֵךְ אֶף לֵךְ, לֵךְ יְיָ הַמַּמְלָכָה.
כִּי לֹא נֶאֱמַר, כִּי לֹא יֵאָמֵר.

יַחֲיד בְּמִלּוּכָה, כְּבִיר כְּהֶלְכָה, לְמוֹדֵיו יֹאמְרוּ לוֹ:
לֵךְ וּלְךָ, לֵךְ כִּי לֵךְ, לֵךְ אֶף לֵךְ, לֵךְ יְיָ הַמַּמְלָכָה.
כִּי לֹא נֶאֱמַר, כִּי לֹא יֵאָמֵר.

מוֹשֵׁל בְּמִלּוּכָה, נוֹרָא כְּהֶלְכָה, סְבִיבֵיו יֹאמְרוּ לוֹ:
לֵךְ וּלְךָ, לֵךְ כִּי לֵךְ, לֵךְ אֶף לֵךְ, לֵךְ יְיָ הַמַּמְלָכָה.
כִּי לֹא נֶאֱמַר, כִּי לֹא יֵאָמֵר.

עֲנֹו בְּמִלּוּכָה, פּוֹדֵה כְּהֶלְכָה, צְדִיקֵיו יֹאמְרוּ לוֹ:
לֵךְ וּלְךָ, לֵךְ כִּי לֵךְ, לֵךְ אֶף לֵךְ, לֵךְ יְיָ הַמַּמְלָכָה.
כִּי לֹא נֶאֱמַר, כִּי לֹא יֵאָמֵר.

קָדוֹשׁ בְּמִלּוּכָה, רַחוּם כְּהֶלְכָה, שְׂנֵאָנֵיו יֹאמְרוּ לוֹ:
לֵךְ וּלְךָ, לֵךְ כִּי לֵךְ, לֵךְ אֶף לֵךְ, לֵךְ יְיָ הַמַּמְלָכָה.
כִּי לֹא נֶאֱמַר, כִּי לֹא יֵאָמֵר.

תַּבְּקִיף בְּמִלּוּכָה, תּוֹמֵף כְּהֶלְכָה, תְּמִימֵיו יֹאמְרוּ לוֹ:
לֵךְ וּלְךָ, לֵךְ כִּי לֵךְ, לֵךְ אֶף לֵךְ, לֵךְ יְיָ הַמַּמְלָכָה.
כִּי לֹא נֶאֱמַר, כִּי לֹא יֵאָמֵר.

אָדיר הוּא, יִבְנֶה בֵּיתוֹ בְּקָרוֹב, בְּמַהְרָה בְּמַהְרָה,
בְּיָמֵינוּ בְּקָרוֹב. אֵל בְּנֵה, בְּנֵה בֵּיתְךָ בְּקָרוֹב.

בַּחֹר הוּא, גָּדוֹל הוּא, דָּגוּל הוּא, יִבְנֶה בֵּיתוֹ בְּקָרוֹב,
בְּמַהְרָה בְּמַהְרָה, בְּיָמֵינוּ בְּקָרוֹב. אֵל בְּנֵה, אֵל בְּנֵה,
בְּנֵה בֵּיתְךָ בְּקָרוֹב.

הַדּוֹר הוּא, וְתִיק הוּא, זָכַאי הוּא, חָסִיד הוּא, יִבְנֶה
בֵּיתוֹ בְּקָרוֹב, בְּמַהְרָה בְּמַהְרָה, בְּיָמֵינוּ בְּקָרוֹב. אֵל
בְּנֵה, אֵל בְּנֵה, בְּנֵה בֵּיתְךָ בְּקָרוֹב.

טְהוֹר הוּא, יָחִיד הוּא, כְּבִיר הוּא, לְמוֹד הוּא, מְלָךְ
הוּא, נִזְרָא הוּא, סְגִיב הוּא, עֲזוּז הוּא, פְּנֹדָה הוּא,
צַדִּיק הוּא, יִבְנֶה בֵּיתוֹ בְּקָרוֹב, בְּמַהְרָה בְּמַהְרָה,
בְּיָמֵינוּ בְּקָרוֹב. אֵל בְּנֵה, אֵל בְּנֵה, בְּנֵה בֵּיתְךָ בְּקָרוֹב.

קְדוֹשׁ הוּא, רְחוּם הוּא, שְׂדֵי הוּא, תַּקִּיף הוּא, יִבְנֶה
בֵּיתוֹ בְּקָרוֹב, בְּמַהְרָה בְּמַהְרָה, בְּיָמֵינוּ בְּקָרוֹב. אֵל
בְּנֵה, אֵל בְּנֵה, בְּנֵה בֵּיתְךָ בְּקָרוֹב.

אָחַד מִי יוֹדֵעַ? אָחַד אֲנִי יוֹדֵעַ: אָחַד אֱלֹהֵינוּ שְׁבַשְׁמִים
וּבְאָרֶץ.

שְׁנַיִם מִי יוֹדֵעַ? שְׁנַיִם אֲנִי יוֹדֵעַ: שְׁנַיִם לְחוֹת הַבְּרִית,
אָחַד אֱלֹהֵינוּ שְׁבַשְׁמִים וּבְאָרֶץ.

שְׁלֹשָׁה מִי יוֹדֵעַ? שְׁלֹשָׁה אֲנִי יוֹדֵעַ: שְׁלֹשָׁה אָבוֹת, שְׁנַיִם
לְחוֹת הַבְּרִית, אָחַד אֱלֹהֵינוּ שְׁבַשְׁמִים וּבְאָרֶץ.

אַרְבַּע מִי יוֹדֵעַ? אַרְבַּע אָנִי יוֹדֵעַ: אַרְבַּע אִמָּהוֹת,
שְׁלֹשָׁה אָבוֹת, שְׁנַי לְחוֹת הַבְּרִית, אֶחָד אֱלֹהֵינוּ
שֶׁבַשְׁמַיִם וּבְאָרֶץ.

חֲמֹשֶׁה מִי יוֹדֵעַ? חֲמֹשֶׁה אָנִי יוֹדֵעַ: חֲמֹשֶׁה חוּמְשֵׁי
תּוֹרָה, אַרְבַּע אִמָּהוֹת, שְׁלֹשָׁה אָבוֹת, שְׁנַי לְחוֹת
הַבְּרִית, אֶחָד אֱלֹהֵינוּ שֶׁבַשְׁמַיִם וּבְאָרֶץ.

שֵׁשָׁה מִי יוֹדֵעַ? שֵׁשָׁה אָנִי יוֹדֵעַ: שֵׁשָׁה סְדְרֵי מְשֻׁנָּה,
חֲמֹשֶׁה חוּמְשֵׁי תּוֹרָה, אַרְבַּע אִמָּהוֹת, שְׁלֹשָׁה אָבוֹת,
שְׁנַי לְחוֹת הַבְּרִית, אֶחָד אֱלֹהֵינוּ שֶׁבַשְׁמַיִם וּבְאָרֶץ.

שִׁבְעָה מִי יוֹדֵעַ? שִׁבְעָה אָנִי יוֹדֵעַ: שִׁבְעָה יָמֵי שַׁבָּתָא,
שֵׁשָׁה סְדְרֵי מְשֻׁנָּה, חֲמֹשֶׁה חוּמְשֵׁי תּוֹרָה, אַרְבַּע
אִמָּהוֹת, שְׁלֹשָׁה אָבוֹת, שְׁנַי לְחוֹת הַבְּרִית, אֶחָד
אֱלֹהֵינוּ שֶׁבַשְׁמַיִם וּבְאָרֶץ.

שְׁמוֹנָה מִי יוֹדֵעַ? שְׁמוֹנָה אָנִי יוֹדֵעַ: שְׁמוֹנָה יָמֵי מִלְּחָה,
שִׁבְעָה יָמֵי שַׁבָּתָא, שֵׁשָׁה סְדְרֵי מְשֻׁנָּה, חֲמֹשֶׁה חוּמְשֵׁי
תּוֹרָה, אַרְבַּע אִמָּהוֹת, שְׁלֹשָׁה אָבוֹת, שְׁנַי לְחוֹת
הַבְּרִית, אֶחָד אֱלֹהֵינוּ שֶׁבַשְׁמַיִם וּבְאָרֶץ.

תְּשַׁעָה מִי יוֹדֵעַ? תְּשַׁעָה אָנִי יוֹדֵעַ: תְּשַׁעָה יְרֵחֵי יְלָדָה,
שְׁמוֹנָה יָמֵי מִלְּחָה, שִׁבְעָה יָמֵי שַׁבָּתָא, שֵׁשָׁה סְדְרֵי
מְשֻׁנָּה, חֲמֹשֶׁה חוּמְשֵׁי תּוֹרָה, אַרְבַּע אִמָּהוֹת, שְׁלֹשָׁה
אָבוֹת, שְׁנַי לְחוֹת הַבְּרִית, אֶחָד אֱלֹהֵינוּ שֶׁבַשְׁמַיִם
וּבְאָרֶץ.

עֲשָׂרָה מִי יוֹדֵעַ? עֲשָׂרָה אֲנִי יוֹדֵעַ: עֲשָׂרָה דְבָרִים,
תְּשׁוּעָה יְרַחֵם לָדָה, שְׂמוֹנָה יָמֵי מִילָה, שִׁבְעָה יָמֵי
שַׁבָּת, שֵׁשָׁה סְדָרֵי מְשָׁנָה, חֲמֵשָׁה חוּמְשֵׁי תוֹרָה,
אַרְבַּע אֲמָהוֹת, שְׁלֹשָׁה אָבוֹת, שְׁנֵי לְחוֹת הַבְּרִית, אֶחָד
אֱלֹהֵינוּ שְׁבַשְׁמַיִם וּבְאָרֶץ.

אֶחָד עֲשָׂר מִי יוֹדֵעַ? אֶחָד עֲשָׂר אֲנִי יוֹדֵעַ: אֶחָד עֲשָׂר
כּוֹכְבֵי־אֵל, עֲשָׂרָה דְבָרִים, תְּשׁוּעָה יְרַחֵם לָדָה, שְׂמוֹנָה
יָמֵי מִילָה, שִׁבְעָה יָמֵי שַׁבָּת, שֵׁשָׁה סְדָרֵי מְשָׁנָה,
חֲמֵשָׁה חוּמְשֵׁי תוֹרָה, אַרְבַּע אֲמָהוֹת, שְׁלֹשָׁה אָבוֹת,
שְׁנֵי לְחוֹת הַבְּרִית, אֶחָד אֱלֹהֵינוּ שְׁבַשְׁמַיִם וּבְאָרֶץ.

שְׁנַיִם עֲשָׂר מִי יוֹדֵעַ? שְׁנַיִם עֲשָׂר אֲנִי יוֹדֵעַ: שְׁנַיִם עֲשָׂר
שְׁבַטֵי־אֵל, אֶחָד עֲשָׂר כּוֹכְבֵי־אֵל, עֲשָׂרָה דְבָרִים, תְּשׁוּעָה
יְרַחֵם לָדָה, שְׂמוֹנָה יָמֵי מִילָה, שִׁבְעָה יָמֵי שַׁבָּת,
שֵׁשָׁה סְדָרֵי מְשָׁנָה, חֲמֵשָׁה חוּמְשֵׁי תוֹרָה, אַרְבַּע
אֲמָהוֹת, שְׁלֹשָׁה אָבוֹת, שְׁנֵי לְחוֹת הַבְּרִית, אֶחָד
אֱלֹהֵינוּ שְׁבַשְׁמַיִם וּבְאָרֶץ.

שְׁלֹשָׁה עֲשָׂר מִי יוֹדֵעַ? שְׁלֹשָׁה עֲשָׂר אֲנִי יוֹדֵעַ: שְׁלֹשָׁה
עֲשָׂר מִדְּבָרִים, שְׁנַיִם עֲשָׂר שְׁבַטֵי־אֵל, אֶחָד עֲשָׂר כּוֹכְבֵי־אֵל,
עֲשָׂרָה דְבָרִים, תְּשׁוּעָה יְרַחֵם לָדָה, שְׂמוֹנָה יָמֵי מִילָה,
שִׁבְעָה יָמֵי שַׁבָּת, שֵׁשָׁה סְדָרֵי מְשָׁנָה, חֲמֵשָׁה חוּמְשֵׁי
תוֹרָה, אַרְבַּע אֲמָהוֹת, שְׁלֹשָׁה אָבוֹת, שְׁנֵי לְחוֹת
הַבְּרִית, אֶחָד אֱלֹהֵינוּ שְׁבַשְׁמַיִם וּבְאָרֶץ.

חַד גְּדִיָּא, חַד גְּדִיָּא
דְּזַבִּין אַבָּא בְּתַרֵּי זִוְזִי, חַד גְּדִיָּא, חַד גְּדִיָּא.

וְאַתָּא שׁוֹנְרָא, וְאַכְלָה לְגְּדִיָּא, דְּזַבִּין אַבָּא בְּתַרֵּי זִוְזִי,
חַד גְּדִיָּא, חַד גְּדִיָּא.

וְאַתָּא כְּלָבָא, וְנִשְׁדָּ לְשׁוֹנְרָא, דְּאַכְלָה לְגְּדִיָּא, דְּזַבִּין
אַבָּא בְּתַרֵּי זִוְזִי, חַד גְּדִיָּא, חַד גְּדִיָּא.

וְאַתָּא חוּטְרָא, וְהִכָּה לְכְּלָבָא, דְּנִשְׁדָּ לְשׁוֹנְרָא, דְּאַכְלָה
לְגְּדִיָּא, דְּזַבִּין אַבָּא בְּתַרֵּי זִוְזִי, חַד גְּדִיָּא, חַד גְּדִיָּא.

וְאַתָּא נוֹרָא, וְשָׂרְף לְחוּטְרָא, דְּהִכָּה לְכְּלָבָא, דְּנִשְׁדָּ
לְשׁוֹנְרָא, דְּאַכְלָה לְגְּדִיָּא, דְּזַבִּין אַבָּא בְּתַרֵּי זִוְזִי, חַד
גְּדִיָּא, חַד גְּדִיָּא.

וְאַתָּא מַיָּא, וְכָבַה לְנוֹרָא, דְּשָׂרְף לְחוּטְרָא, דְּהִכָּה
לְכְּלָבָא, דְּנִשְׁדָּ לְשׁוֹנְרָא, דְּאַכְלָה לְגְּדִיָּא, דְּזַבִּין אַבָּא
בְּתַרֵּי זִוְזִי, חַד גְּדִיָּא, חַד גְּדִיָּא.

וְאַתָּא תּוֹרָא, וְשָׂתָא לְמַיָּא, דְּכָבַה לְנוֹרָא, דְּשָׂרְף
לְחוּטְרָא, דְּהִכָּה לְכְּלָבָא, דְּנִשְׁדָּ לְשׁוֹנְרָא, דְּאַכְלָה
לְגְּדִיָּא, דְּזַבִּין אַבָּא בְּתַרֵּי זִוְזִי, חַד גְּדִיָּא, חַד גְּדִיָּא.

וְאַתָּא הַשׁוּחַט, וְשַׁחַט לְתּוֹרָא, דְּשָׂתָא לְמַיָּא, דְּכָבַה
לְנוֹרָא, דְּשָׂרְף לְחוּטְרָא, דְּהִכָּה לְכְּלָבָא, דְּנִשְׁדָּ לְשׁוֹנְרָא,
דְּאַכְלָה לְגְּדִיָּא, דְּזַבִּין אַבָּא בְּתַרֵּי זִוְזִי, חַד גְּדִיָּא, חַד
גְּדִיָּא.

וְאַתָּה מִלֵּאדְּ הַמּוֹת, וְשַׁחַט לְשׁוֹחֵט, דְּשַׁחַט לְתוֹרָא,
דְּשַׁתָּא לְמֵיא, דְּכָבֵה לְנוֹרָא, דְּשַׁרְף לְחוּטְרָא, דְּהַכָּה
לְכַלְבָּא, דְּנִשְׁדַּ לְשׁוֹנְרָא, דְּאֶכְלָה לְגַדְיָא, דְּזַבִּין אַבָּא
בְּתַרֵּי זױזִי, חַד גְּדֵיָא, חַד גְּדֵיָא.

וְאַתָּה הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא, וְשַׁחַט לְמִלְּאדְּ הַמּוֹת,
דְּשַׁחַט לְתוֹרָא, דְּשַׁתָּא לְמֵיא, דְּכָבֵה לְנוֹרָא, דְּשַׁרְף
לְחוּטְרָא, דְּהַכָּה לְכַלְבָּא, דְּנִשְׁדַּ לְשׁוֹנְרָא, דְּאֶכְלָה
לְגַדְיָא, דְּזַבִּין אַבָּא בְּתַרֵּי זױזִי, חַד גְּדֵיָא, חַד גְּדֵיָא.